



ÇİĞDEMİM SESİ

Aylık Çevrimiçi Dergi

Sayı: 62

Mayıs-2021

www.cigdemim.org.tr

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına Fatih Fethi Aksoy

Yayın Kurulu: Dilek Yüceel, Elvan Akbay, Fatih Fethi Aksoy, M.Sinan Kayalığıl, Zuhal Yüksel

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.



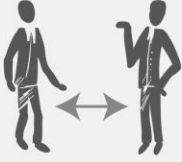
CORONA VİRÜSÜNDEN NASIL KORUNABİLİRSİNİZ?



Ellerinizi sık sık su ve sabun ile en az 20 saniye boyunca ovarak yıkayın.



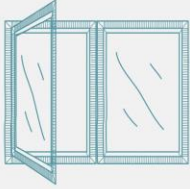
Öksürme veya hapşırmada ağız ve burunu **tek kullanımlık mendille kapatın**, mendil yoksa dirseğin iç kısmını kullanın



Soğuk algınlığı belirtileri gösteren kişilerle aranızda en az **3-4 adım mesafe** koyun



Yurt dışı seyahatlerinizi iptal edin ya da erteleyin



Bulunduğunuz ortamları sık sık havalandırın



Kapı kolları, armatürler, lavabolar gibi **sık kullandığınız yüzeyleri** su ve deterjanla her gün temizleyin



Kıyafetlerinizi **60-90°C'de** normal deterjanla yıkayın



Tokalaşma, sarılma gibi yakın temaslardan kaçının



Ateş, öksürük, nefes darlığı gibi şikayetleriniz varsa, **maske takarak bir sağlık kuruluşuna başvurun**



Soğuk algınlığı belirtileriniz varsa **yaşlılar ve kronik hastalarla temas etmeyin**, maske takmadan dışarı çıkmayın



Ellerinizi gözlerinize, ağızınıza ve burnunuza dokunmayın



Hiçbir kişisel eşyanızı (havlu gibi gündelik eşyaları) ortak kullanmayın



Yurt dışından dönüşte **ilk 14 günü** evinizde geçirin



Bol sıvı tüketin, dengeli beslenin, uyku düzeninize dikkat edin

Merhaba,

12 Nisan 1996'nın üzerinden tam 25 yıl geçti. Derneğimizin kuruluşunun 25.yılını Anıtkabir'de düzenlediğimiz törenle kutladık. Önce mozeleye çelenk bırakıp saygı duruşunda bulunduk ve Anıtkabir özel defterini yazarak imzaladık. 25.yıl gururumuzu Atamız ile paylaşmak hepimize çok iyi geldi.

Anıtkabir töreninden sonra dernek genel kurulumuzu gerçekleştirdik. (Sonrasında zaten genel kurul toplantıları gene ertelendi, son günde biz gerçekleştirmiş olduk). Bu salgın döneminde genel kurulumuza katılan üyelerimize çok teşekkür ediyoruz. Sizlerin güveniyle, birkaç zorunlu değişiklik yaparak, yola devam ediyoruz. Yeni görev alan arkadaşlarımıza başarılar dilerken bugüne kadar Yönetim Kurullarında görev almış olan tüm üyelerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Mahallemiz ve Ankaramız için birlikte çalışmaya devam ediyoruz.

Bu dönem en büyük önceliğimiz, Genel Kuruldan aldığımız yetki ile derneğimizin mekan sorununu çözmek olacak. Öncelikle Çiğdem Anadolu Lisesinin altında bulunan ve Dünya Bir Kooperatifinden üyelere intikal etmiş olan (her üyenin yaklaşık 3 m2'lik tapulu arsası olan) ve imar planında ısı merkezi olarak görülen arsayı kullanmayı düşünüyoruz. Bunun için burada arsası olan Dünya Bir Sitelerinden komşularımızla irtibata geçmeyi planlıyoruz. Bu arsasını derneğimize bağışlamak, kullanım hakkını vermek isteyen komşularımız bizimle iletişime geçerlerse çok memnun olacağız. Her yıl vergisini ödedikleri ama sonuçta bir getirisi olmayan bu arsaların derneğimiz kullanımına verilmesi bizim sorunumuzu çözebilir.

Bu konuda destek olacağınıza inancımız tam.

Bu yazıyı 25.yıl nedeniyle Anıtkabir özel defterine yazdığımız yazı ile sonlandırmak istiyorum.

Sevgi, saygı ve dostlukla...

Fatih Fethi Aksoy

Çiğdemim Derneği YK Başkanı

Büyük Atatürk,

Bundan tam 25 yıl önce, *“Atatürk ilke ve devrimleri ile gerçekleşmiş olan hakların korunması, geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve çağdaş eğitim yolu ile çağdaş insan ve çağdaş topluma ulaşılması, örgütlü toplum oluşturulması, komşuluk ilişkilerinin ve dayanışmanın geliştirilmesi”* amacıyla kurmuş olduğumuz, Ankara'nın ilk mahalle derneği olan, Çiğdemim Derneği'nin yöneticileri olarak huzurundayız.

25 yıldır yaptığımız gibi komşuluğun ve dayanışmanın artırılmasına, yaşadığımız yere, memlekete ve çevreye sahip çıkmaya; ilkelerinin ışığında, bağımsız, tarafsız ve gönüllü olarak çalışmalarımızı sürdürmeye ve birlikte güçlüyüz demeye devam edeceğiz.

Sevgi, saygı, özlem ve minnetle.....



ÇİĞDEMİM DERNEĞİ



Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583



dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr



0507 8685770





ÜSTTE: Ebru Sitesi-Leylek Yontusu (Ekrem Çavuş)
ALTTA: İnternette bir fotoğraf



İstanbul'a leyleklerin gelmeye başladığı günlerde, Ebru Sitesi'nin bahçesinde bir çift leylek gördüğümde çok heyecanlandım. İnternetteki fotoğrafa benzettim yaklaştım, yuvaya konmuş olanlar yabancı değildi. Derneğimizden Demet Yücelgen'in Çığdem Sesi'nin Ocak 2021 sayısında bizleri tanıştırdığı Ekrem Çavuş Bey'in hazırladığı yuvaya kendi elleriyle oturttuğu bir çift leyleği hayranlıkla seyrettim. Ekrem Bey leyleklerini ceviz kütüğünden imal ettiğini anlattı. O günden itibaren çevrede canısını aradım, rastlayamadım.

Ama yine Ekrem Bey'in el ürünü ağaçkakanın benzeri Nisan ayı ortalarında Gökkuşluğu Sitesi'ne ulaştı. Saksaganların ve bu yılın bol karlı havasından etkilenmemiş olan yeşil papağanların çığırkanlığına inat ağaçta ritim tutma eylemine başladı. Covid nedeniyle evlerinin dışında sohbet etmenin lezzetine yeniden varan komşularımızın seslerinden uzaklaşmak için son yıllarda konakladığı söğüt ağacındaki yuvasını değiştirecek herhalde.

Ağaçkakanın gelişinden birkaç gün önce, ballıbabaların çiçeğe durduğu günler Meral – Yaman Okay Parkı'nda çalılıkların arasında sakin duruşlu göğsündeki beyazlığı başının yanlarına doğru uzanan kuşun türünü anlamak için bu kez karı-koca kitap karıştırmamız gerekti. Doğal Hayatı Koruma Derneği'nin Türkiye ve Avrupa'nın Kuşları kitabında izini bulduk. Gördüğümüz alaca sinek kapan kuşuydu. Kitapta diğer akrabalarından ayırt edici özelliği, "Üreme giysisinde erkeğin kolyesi kara sinekkapandan büyük, halkalı sinekkapandan küçüktür" diye anlatılmıştı. Gördüğümüzle tam uyumlu oluğu kanısına kitabın 303. sayfasındaki fotoğrafla belleğimizdeki izleri karşılaştırarak vardık.



Alaca Sinekkapan

Mahallemizin yerleşik kuşlarının başında gelen saksaganların son iki yıl içindeki nüfus artışının yarattığı yuva kurma çatışmaları haftalarca sürdü. Yeni yuva yapmak isteyen saksaganlar gözlerine kestirdikleri ağaçlara başkalarının yaklaşmasını istemiyorlar. Sadece kendi türlerinden olanlarla değil alakargalarla da sıkı bir mücadele sürdürüyorlar. Bir ağacı kim önce kendi yuva-kondu alanı olarak gözüne kestirirse diğer kuşları kovma hakkını da buluyor. Kırangıçlar tüm kuşları olduğu gibi bizleri de yükseklerden gözlemeye on gün önce başladılar.



Baştankara

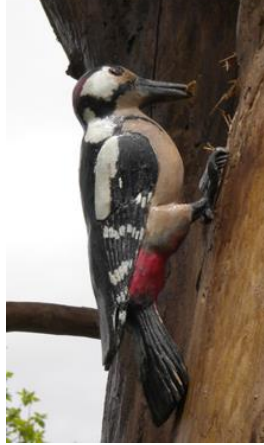
Bu yıl biz mi daha dikkatli davranıyoruz, kuşlar mı bizleri görmek istiyor diye düşündüğümüz günlerde Doğa Koleji'nin hemen altında Büyükşehir Belediyesi'nin yeniden düzenleme programına aldığı parkta ak gerdanlı ötleşen ağacın dalından bize bakıyordu. Güneşin yükselmeye başladığı saatlerde nereden geldiğini merak ettiğimiz bal arılarının üşüştüğü

Çimen Apartmanı'nın hemen altındaki kiraz ağacının çiçeklerini seyre dalmışken minimini baştankaraların çevreyi inleyen ötüşüne tanık olmak baharın en güzel anıları arasında ilk sıraya oturdu.

Bilgisiz ellerle yapılan budamalar sonucu doğal gelişimlerini tamamlayamayan çınar ve huş ağaçlarının mezarlığı haline gelen mahallemizdeki bitki ve canlı varlığını ölçümleyecek günlere ulaşmak umuduyla.



ÜSTTE: İdris Ölmez Objektifinden Ağaçkakan
ALTTA: Ekrem Çavuş'tan Ağaçkakan



Yeşil Papağan



Ötleşen



Çimen Apartmanı ile Gökkuşluğu Sitesi arasındaki kiraz ağacı (Foto: Vecdi Seviğ)

İlk kez sosyoloji hocamdan duymuştum “ Her kentin, her yerleşim merkezinin kendine özgü kişiliği vardır. Bu yüzden de biri diğerine benzemez.” demişti. Kentler kurulduğu fiziksel koşullara göre özellikler kazanır elbette, ilginç olan ise aynı kentte yaşayanların da zamanla ortak kişilik özellikleri taşımasıdır. Hani hep duyarız Kuzey Avrupa veya Akdeniz ülkeleri, Karadeniz insanları, İzmirli, Adanalılar, Kayserililer derken bazı kişilik tiplerini yapıyor. Benzer aile yapısı, yakın eğitim düzeyi ve dünya görüşleriyle ben Çiğdemlilerin de zaman içinde öyle olduğunu düşünürüm.

Ne mutlu ki kırk üç yıldır, henüz “kişiliğinin” belirlenmediği yıllardan bu yana mahallemizin tüm değişim ve gelişim aşamalarını gözlemlemekteyim. Bunların bazılarını sevindik, bazılarını ise üzüldük, hep birlikte kaygılandık. İşte o günlerde “Çiğdemli” olmayı öğrendik. Örneğin ODTÜ ormanlarının kıyımı (1071 Malazgirt Blv) sırasında oluşan ortak duygularımız, Şirindere, İmam Hatip Lisesi konularında gösterilen çabalar en yakın geçmişteki örneklerimiz değil mi?

Çocuklarımız burada genç oldu, gençlerin çoğu yine bu mahallede yerleşti, ya da burayla bağlarını koparamadılar. Biz eskiler ise en aktif günlerimizi çalışarak geçirdikten sonra sakin mahallemizde huzur bulduk. Şimdi de Çiğdem’in yaşlıları olarak gözlemlerimizi sürdürmekteyiz. :))

Çocukları ve gençleri bilmem ama bizim kuşak çok mutluyuz mahallemizde. Nazik, saygılı, aydın zihinli halkıyla, çalışkan dürüst esnafıyla, iş bitirici donanımlı güler yüzlü muhtarıyla...

Vee..dokuz koluyla, çevre, kültür ve eğitim alanlarında her konuya el uzatan, mahallemizin tüm kesimlerindeki sorunlarına çözüm bulmaya çalışan Çiğdemim Derneğimizin değerli başkanı ve özverili yönetim arkadaşları!

Pandemide özlüyorum sizi,

Özlüyorum mahallemizi, derneğimizin etkinliklerini, söyleşileri, tiyatro ve konserleri, gezileri, sevecen anlayışlı yüzleri..

İyi ki sizleri tanıdım, iyi ki varsınız.

Her geçen gün yenilenen ve gelişen mahallemizin şanslı insanları, bizim adımıza bizim için düşünen bu insanlara ne çok teşekkür borçluyuz değil mi?

Sağlıkla daha güzel günlere sevgili komşularımız.



alnında parlayan ter olayım
elinde kabaran nasır
tırpanının çeliğine düşmüş güneş
küreğinde atılan kum tanesi
uykusuz gecelerinde / bulduğun yeni yazılım / çözdüğün kuantum bulmacası
virüsle savaşırken taktığın maske
civatalara sürdüğün yağ / üzümünü budadığın bağ
süpürgende sürünen zibil / yeter ki / kendini kendin olarak bil
yeter ki kendini kendin olarak bil
değere değer katansın / hayata kaneviçe vuransın
yorgun bir yayla akşamı / tepedeki küçücük camdan
aya ve yıldızlara bakarken
sazını turna uçuşlu göllerden / ellerinle çekip dokuduğun hasırlarda
dal verdiğim nakışlı ot yastıklarında / ve gönlümün en güzel yerinde yatansın
kırış kırış / gün yanığı yüzünde / yeryüzünün tüm gülüşlerini gezdiren
nenemin arpa pağaçası gibi tadansın
bir ömür beklediğim aşk gibi / canıma can katansın
geleceğisin çocuklarımın
aldırmayıp karanlığına ve kasvetine bezirgân oyunlarının / çın çın çınlayan kahkahalar atansın
bayramın bayramımdır / bu dil / bu ses / bu nefes / kalarını alsın
ne ki 1 Mayıs / evrenin tüm anları / tüm zamanları / tüm mekanları
şarkıları / hele de özgür kanatlı kuş uçuşları / işçilere / üretkenlere kalsın
tüm ışıkları gökyüzünün gece ve gündüz / emekçiler için yansın...



KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Pelin Cebbari
İşçi Blokları Mah. Hilal Apt.
(8 yaşında)



Surrealist resim
(Yağlı boya)

(Yağlı boya)



Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN RESİMLER

Arven Bülül
Gökkuşuğu Sitesi
(6 yaşında)



Karda balonla gezi
(Çizim tableti ile)

Ormanda yürüyüş
(Keçeli, gazlı kalem)



Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları dernek@cigdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

Cemil Turan - Yeni Esenkent Sitesi

Evde, okulda, kışlada, karakolda, sokakta şiddet! En yaygın, görünür ve vicdan kanatanı, boşanmak isteyen ya da boşanmış kadına eşi/eski eşinden gelen şiddet! Kadının öldürülmesiyle sonuçlananı çok. Buna erkek arkadaşından ayrılmak isteyen kadını yaşamdan koparmak da eklenmeli.

Gerçi, kadın cinayetlerine neredeyse bütün toplumlarda ve Batının gelişmiş toplumlarında da rastlanıyor. Örneğin, **Fransa'da 2016 yılında 123 kadının öldürüldüğünü** belirten Cumhurbaşkanı Macron, "bu Fransa'nın utancıdır" dedi ve cinayetleri önleme sözü verdi (26.11.2017, Sabah). Ama köklü bir toplumsal sorun Başkanın söz vermesiyle sona ermiyor. İki yıl sonrasının başka bir haberi "Fransa'da kadın cinayetleri alarmı: Yılın başından bu yana erkek şiddeti nedeniyle yaşamlarını yitiren kadın sayısı 101'i bulurken, (...) Paris, kadın cinayetlerine verilen cezaları ağırlaştırmayı, kadın sığınma evlerine yönelik 79 milyon Euroluk mali desteği artırmayı ve elektronik kelepçe uygulamasını devreye sokmayı hedefliyor (4.9.2019, Hürriyet).

Almanya Fransa'dan kötü. İngiltere, İspanya, Hindistan, Brezilya farklı değil. Dünyanın insan haklarında en gelişmiş bölgesi olan AB'nin sayılama kurumu Eurostat verileri hiç iyi değil. **Öldürmeye taciz, tecavüz, dayak gibi kara eylemleri de eklemeliyiz.**



Şilili feminist kadın grubu Lastesis'in meydan dansı bütün ülkelere yayılarak, kadına şiddet ve ataerkil kültürle savaşımın simgesi oldu. Evrensel bir sorunla karşı karşıyayız. Ama bu saptama, Türkiye'yi kurtarmaz. Çünkü Türkiye'de kadın cinayetleri sayısı AB ülkelerinin üç katı civarında. 20-30 yıl öncesine değin sorun bu denli yakıcı değildi. Soğuk Savaş döneminde devletin "**sola karşı dinselleştirme**" politikasının sonucu **muhafazakar kültür** bütün İslam ülkelerinde daha da güçlendi ve sonunda Türkiye'de

iktidara yükseldi. Ülkemizde kadın cinayetleri sayısı 2002 ve 2003'te 66 ve 83 iken, düzenli artışla 2007'de patlama yaparak 1011'e çıkıyor. Sonraki yıllarda 200-300 arasında gezinerek, 2019 ve 2020'de 328 ve 284 oluyor. Son 10 yıl toplamı 3 bin, 20 yıl toplamı 6 binin üstünde (Kaynak: Adalet Bakanlığının soru önergesine verdiği yanıt ve Kadın Cinayetlerini Önleme Platformu verileri, Doğruluk Payı adlı web sitesi).

NEDEN HER YERDE ŞİDDET?

Bir ülkenin insani gelişmişliği için başlıca ölçütler arasında insan hakları, eşit haklar, fırsat eşitliği, kadın hakları ve eğitim düzeyi gelir. **Toplumumuzun eğitim ortalaması yaklaşık 7 yıldır.** Bu gelişmiş toplumlarda 12 yıl ve üzeridir. Eğitimde her bir yıllık yükselmenin, ülke büyümesine ciddi katkı yaptığı, Dünya Bankası ve Türkiye'de TÜSİAD'ın yaptığı araştırmalarla ortaya konmuştur. 7 yıllık eğitimin niteliği de çok tartışmalıdır. Türkiye'de eksik eğitimin yanısıra yanlış eğitim de söz konusudur. Ayrıca okuma yazma bilmeyen oranı bütün çabalara karşın yüzde 4'ün altına inmezken, bunun yüzde 85'i kadındır. Eğitim ne yazık ki 98 yıllık Cumhuriyetimizin, her döneminin büyük başarısızlığıdır. Zaten başarılı olsaydı bu durumda olmazdık.

1990'lı yıllarda bir Batılı büyükelçinin merkezine yazdığı raporu Cumhuriyet Gazetesinde okumuştum. "Türkler şedit (şiddete yatkın) bir toplumdur" diyordu. Şiddet yoluyla çözüm aramayı her yerde görüyoruz. TV haberlerinde sokak şiddetini gösteren haberler pek çok: "Adam eşini acımasızca dövdü. Kadını yere indirdi, tekmeledi. Adamlar trafikte arabadan inip birbirine girdi. Hamile kadına saldırdı. Havaya ateş etti, balkondaki çocuk öldü. İki silahlı grup, cadde ortasında savaştı vb vb." Doğru dürüst siyasal ve ekonomik haber veremeyen büyük kanallar, özellikle "**merkez medya**" denen TV ve yazılı basın, "üçüncü sayfa" ve magazin haberciliğine tutulmuş durumdadır.

Açıkça belirtmeliyiz ki, nasıl kan, ölmüş canlı ve sigara görüntüleri karartılarak veriliyorsa, kavga ve tehdit, hakaret, şiddet haberleri de öyle verilmeli, hatta olabildiğince hiç verilmemelidir. Bunların izleyende dehşet duygusu yarattığı, yatkın olanda ise şiddeti özendirdiği söylenebilir. **RTÜK** neden bunu yapmaz? İzleyeni ürkütmek ya da özendirmek doğru mu? Bu şiddet çöplüğü haberlerini çocukların hiç görmemesi gerekir.



Halkın çoğu Müslüman olan 55 ülkenin tamamında insan hakları, fırsat eşitliği ve o bağlamda kadın hakları çok geri. **İslam'ın ve ülkelerinin kuramsal/teolojik+eylemli düzeyde yumuşak karnı kadın** olmaya devam ediyor. Bu ülkelerin genel geriliği ile insan ve kadın haklarının geriliği birbirini besleyen bir olgu. 55 ülkenin en gelişmiş olan Türkiye'nin durumu bile içler acısı. Haber şöyle: **"2020 Cinsiyet eşitliği raporu: Türkiye 153 ülke arasında 130. sırada.** Batı Avrupa cinsiyet eşitliğinde en üstte yer alırken, Türkiye'nin de yer aldığı Orta Doğu ve Kuzey Afrika bölgesi en geride" (Euronews, 17.12.2019).

KABAHAHLER YASASININ KENDİSİ BİR KABAHAHL!

Tehdit, hakaret, şiddet halkalarından oluşan sarmalı kırıp geriletmek için neler yapılmalı?

Önce ceza önlemlerini konuşmalı. **Kısa erimde, cezayla önlem almak zorunlu.** Kabahatler yasasına göre tehdit, hakaret ve şiddet olaylarının çoğu ya hiç ceza almıyor ya da bu yasaya göre iki yıldan az ceza gerektiren kabahatler arasında. Cürüm sayılmıyor. Gözaltına alınan serbest bırakılıyor ya da "adli takip ile serbest" kalıyor. Ceza alanlar ise, paraya çevrilen ya da daha kötüsü, ertelenmiş cezalar arasına alınıyor, tekrarı durumunda ceza artırılıyor. Bir ceza hukuku avukatı arkadaşşıma sordum: "Tehdit, hakaret ve şiddetin hapisle ve çok kısa sürede cezalandırılması gerekmez mi?" Aynen öyle dedi. Birine sokak ortasında saldırıyorsunuz, ortama dehşet saçıyorsunuz, saldırılanı yaralıyor ve serbest kalıyorsunuz. Buna suça teşvik yasası demeli. **Kabahatler kanununun kendisi bir kabahat.** Bir yasa, cezalandırmama ya da çok önemsiz cezalara vererek suçu özendirmemeli, suçu caydırıcı olmalı, yinelenmesinden korkutacak biçimde cezalandırılmalı.

Aileyi koruma bakanlığı var ama bakanlık bireyi ve haklarını korumak yerine, boşanmak isteyen çiftlerin evine görevliler göndererek onları caydırmak için uğraşıyor. Evlilik gibi boşanma da bir tercihtir. Kişisel yaşamı ilgilendirir, devlet karışamaz. Üstelik "boşanmayın" demek, evde "kul kadın" isteyen erkek varsa onu, zorla evliliği sürdürmeye özendirmez mi?

UZUN ERİMDE ÇÖZÜM: DEĞERLER EĞİTİMİ

Çözüm kısa erimde etkin cezalandırma, uzun erimde ise eğitimde. Yukarda, **Türkiye'de eksik olduğu kadar yanlış eğitim de söz konusu** demiştik. Bizde eğitim neredeyse yok, öğretim geçerli.

Öğretim ise, özellikle lise düzeyinde çoğu gereksiz bilgi öğretmeye odaklanmış durumda. Oysa ana sınıfından başlayarak ilk, orta ve lisede çağdaş değer eğitiminin verilmesi gerekli. İnsan, kadın, çocuk, emek hakları, çevre-doğa-hayvan koruma bilinci, kadın-erkek eşitliği, empati yapma, bütün büyük dinlerin ahlak ilkeleri arasında yer alan "kendine yapılmasını istemediğin şeyi başkasına yapmama" kavrayışı, takım çalışması alışkanlığı, bireycilikten uzak durma ama bireysellik hakkının korunması, insan ve toplum sevgisi, insanlar arası ilişkinin çimentosu olarak saygı, bu bağlamda karşı cinse saygı gibi değerler eğitimi odakta olmalı. İnsanın kedi gibi yalnız yaşamadığını, toplumsal bir varlık olduğunu, iyi ve başarılı insan olmanın karşılıklı en iyi ilişkileri kurmaktan geçtiğini kavratmalı. Bunu sağlamak için oyun ve takım sporları, tiyatro gibi

takım çalışması alışkanlığı sağlayan etkinlikler her sınıfta yapılmalı. Beden eğitimi dersleri yerine takım sporları dersi, her gün iki saat yapılmalı. ABD'de böyle yapılıyor. Bireyciliğin kalesi ABD'de takım sporları



(yüzme, basketbol, voleybol, hentbol vb) okul düzeyinde çok yaygın ve örneğin incelediğim Kaliforniya Eyaletinde her gün iki saatten haftada 10 saat ayrılmış. Bizde beden eğitimi dersi, göstermelik ve haftada iki saat, bir ara bir saate bile düşürülmüştü. ABD ise takım sporlarını okullara indirmiş olduğu için olimpiyatlarda bu dalların madalyalarını süpürüp götürüyor desek yeridir. Türkiye'nin de üyesi olduğu, gelişmiş ve gelişmekte olan 36 ülkeli OECD içinde bir eğitim yapılanması olan **PISA'nın yaptığı araştırmalarda, Türk çocuklarının takım çalışmasına yatkınlıkta en sonda yer alması acıdır.** Bu çarpıcı sonuç bir an önce ne yapılması gerektiğini göstermektedir. Takım çalışması toplumsallaşmanın her bileşenini öğrenciye sağlar: Birlikte çalışma ile başarıya erişme, ortağına değer verme, onsuz önemsiz olma, gücünün sınırını tanıma ve onu geliştirebilme, tekilliğin önemsizliği çoğulluğun güç katması, özgüveni geliştirme, utangaçlığı aşma (Türk çocuğunun kayda değer bir derdi), atılganlık, yaratıcılık vb. Toplumsallaşamamış birey, karşılaştığı sorunları bireyci çözümlerle aşmaya çalışır ve sonuçta kendisi de zararlı çıkar.

Genel değer eğitimsizliğine ek olarak, aile içinde erkek çocuğunun erkek egemen anlayışla yetiştirilmesi, işsizlik, ekonomik sıkıntılar sonucu boşanma gibi etmenleri de saymalı. Ekonomik sıkıntılar psikiyatrik sorunları da besliyor.

“TÜRKİYE’DE 15 MİLYON PSİKİYATRİ HASTASI VAR, YARISI SUÇA YATKIN”

Şiddet derken tartışılması gereken önemli bir başlık da kanımca toplumun ruh sağlığının ne durumda olduğudur. Bu konuda, önemli verileri bize, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesinin eski Başhekim **Prof.Dr. Arif Verimli** sunuyor. Verimli, **“Türkiye’de 15 milyon psikiyatri hastası var ve yarısı suç potansiyeli taşıyor. Bunların acil tedavi altına alınmaları gerekiyor.** 7,5 milyonun 750 bini ise şizofren ” der. Ama bunun için doktor ve hastane yatağı gerekli. Prof. Verimli ekliyor: “Türkiye’de 1200 civarında uzman psikiyatrist, 9 bin yatak var. Aşağı yukarı 70 bin kişiye bir psikiyatrist düşüyor. AB ülkelerinde ise ortalama 100 hastaya 10 doktor düşüyor. Bütün yatak sayımız 9 bin olduğuna göre, 7,5 milyon kişi bu yataklara nasıl dağıtılacak?” (9.10.2006, Hürriyet). Verimli, depresyon tanısıyla tedavi edilen hastaların yüzde 75’inin kadın, mesleki dağılımda ise yüzde 35 ile ev kadınlarının başta geldiğini belirtiyor.

Burada sormak gerekiyor. Kadın cinayetlerini işleyenler suça eğilimli bu 7,5 milyon kişi içinde mi? Böyle bir toplumbilimsel / ruhbilimsel araştırma yapılmış mı bilmiyorum. Yoksa yapılması gerekir. Birlikte yıllarını geçirdiği, birçok durumda çocuklarının annesi bir kadına, kimi zaman o çocukların gözü önünde kurşun yağdırmak, kerelerce bıçaklamak olağan bir ruh sağlığı durumunu göstermese gerek. Pek azında katil intihar etse de, çoğunda ağırlaştırılmış ömür boyu hapis yatmayı göze alarak kendisine de ağır zarar verecek denli çıldırmış olmak, yalnız “kısıktırılmış erkeklik” gibi kültürel etkenlerle açıklanamaz bence.

Öyleyse, çözümler arasına cezaları artırmak, değerler eğitime yönelmek yanı sıra üçüncü bir yolu eklemek gerekir. Suça eğilimli kişilerin iyileştirilmesinin, toplumsal ruh sağlığına eğiliminin, hükümetlerce toplumsal hedefler arasına alınması gereğinden, hem de ivedilikle alınması gereğinden söz etmeliyiz.

ASIL ÇÖZÜM: TEK KANATLA UÇULMAZ!

Uygarlığımız son iki yüzyılda olağanüstü bir gelişme gösterse de **büyük sorunlar** insanlığın karşısında duruyor. **Çevresel** olarak iklim felaketi, küresel ısınma bunlardan biri. Ağırlıkla gelişmiş, sanayileşmiş ülkelerin yarattığı bir sorun. **Siyasal** olarak dünyanın üçte ikisinde **demokrasi** eksikliği hatta bir bölümünde yokluğu, **toplumsal** olarak ise yine o üçte ikilik kesimde (ağırlıkla güney yarıküre, Orta Doğu ve Güney Asya, onların içinde elbette halkı çoğunlukla Müslüman olan 55 ülkede) **nüfus** patlamasının sürmesi.

Kadın haklarının geriliği konusu bu üç temel sorundan ikisiyle doğrudan ilişkili: Demokrasi yetersizliği/yokluğu ve nüfus patlaması. Kadın buralarda “kuluçka makinesi” gibi görülüyor.

Uygarlığımız geldiği noktada tıkanı! Büyüleyici teknolojik gelişmeler olsa da, toplumsal ve siyasal düzlemde yerinde sayıyor. Bu tıkanmayı aşmak için kadın katılımı gerek! İnsanlık şu an bir tavuk gibi birkaç metre yükselecek kadar uçabiliyor. Ona uçuş denmez, çırpınma demeli. Bir kartal gibi uçmak, göklere yükselmek için **“kadın devrimi”ne gereksinim var insanlık.**

Ünlü deyişi yinelemenin yeridir. **“Kadınsız olmaz, tek kanatla uçulmaz, çift kanat gerekli”.** Büyük şairimizin dediği gibi, “bir elmanın yarısı sen yarısı ben, ikimiz”.

Hepimizin bildiği gibi değişim dilden başlar. Biz de hem dilimize sahip çıkmanın önemini vurgulamak, hem de dilimizde “gelenekselleşmiş” olup aslında hiçbir zaman söylenmemesi gereken sözcük öbeklerini / deyimleri ve kelimeleri toplumsal cinsiyet eşitliği (TCE) kapsamında inceleyerek dergimizde yayımlamak istedik. Bu amaçla başladığımız “Hiç Söylenmemesi Gerekenler” ve TCE kapsamında söylenen yanlış kelimelerin / deyişlerin doğrusunu içeren serimize devam ediyoruz.

Sizin de katkı ve yorumlarınız olursa, mutlu oluruz.

CİNSİYETÇİ	DOĞRUSU
Adam gibi	Doğru dürüst
Erkek adam	Erkek
Evin direği erkektir	Evin direği erkek değil, kolondur
Evin temeli babadır	Evin temeli baba değil, betondur
Evin reisi erkektir	Evin reisi yoktur, kabile değiliz

HİÇ SÖYLENMEMESİ GEREKENLER

- ✚ Kız doğdu (sessizlik olunca)
- ✚ Adamın dibi
- ✚ **Soru:** Büyüyünce ne olacaksın?
Cevap: Gelin (belletilmiş tanım)
- ✚ Erkek adam et yer (Bir erkeğin vegan / vejetaryen olmasını eleştiren cümle)
- ✚ İçki içemezsin, şort giyemezsin (Bireylerin ne yediği, ne içtiği, ne giydiği, nasıl yaşadığı kimseyi ilgilendirmez)

MAHALLENİN SAKİNİ DEĞİL, SAHİBİYİZ!

Sokak hayvanları konusundaki çalışmalarımız ve önceki bilgilendirme notlarını web sayfamızdan takip edebilirsiniz. https://www.cigdemim.org.tr/?page_id=13579

Konuyla ilgili 22 Nisan'da yaptığımız bilgilendirme toplantısının sunumuna da web sayfamızdan ulaşabilirsiniz.

Havaların düzelmesi ve belediye ekiplerinin çalışmaya başlamasıyla birlikte kısırlaştırma çalışmalarına hız vermeye çalışacağız.

Bu süreçte düzenli besleme yapmaya devam etmek için desteğinizi bekliyoruz. Katkılarınızı aşağıdaki banka hesabına gönderebilirsiniz. Hepinize katkı, destek ve güveniniz için teşekkür ediyoruz.

HESAP NUMARAMIZ : Çiğdem, Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (mama desteği)

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şb. 4379 – 0161669

IBAN : TR320006400000143790161669

İletişim: dernek@cigdemim.org.tr 05078685770

29 MART - 30 NİSAN TARİHLERİ ARASINDA MAMA DESTEĞİNDE BULUNAN KOMŞULARIMIZA TEŞEKKÜR EDİYORUZ

ALİ KEMAL AKIN	FİLİZ KOLCU	NEVİN ÖZAYDIN
BİLGE KARABULUT	FULYA KESKİN	NURAN GÜÇLÜBACAK
BİLGE SAY	FUNDA SIRAKAYA	NURŞEN AYAŞLI
BURCU AYDOĞDU	GÜLSÜM ARİFOĞLU	SELCAN ÜMİT ERTÜRK
CENGİZ ÇETİNER	HÜLYA YILDIZ	SERBET YILDIZ
EDİBE BAYSAL	MELTEM MİRZAOĞLU	SİDDİKA SÜEDA SELÇUK
ELİFNUR ÖZTÜRK	MİHRİBAN ÖZTÜRK	ŞULE GÜLEÇ
ELVAN ESKİ ÖZTÜREL	MUSTAFA LEVENT FİLYOS	TAYYAR DURMUŞ ŞEN
EMEL ÇAM	MÜBEHHER ÖZBEK	YALÇIN GÖÇER
EMEL TEDİK	NATIKA GÜLSEN UYSAL	YUSUF KONMAZ



kaçınılmazdı. Önce Trablusgarp Savaşı ardından Birinci ve İkinci Balkan Savaşları sonrasında Birinci Dünya Savaşı...

1911 yılında başlayan silah sesleri, aralıksız olarak 8 sene devam eden, insan bedeni ve toplum ruhunu iliklerine kadar yıpratın bir bunalım dönemine dönüşmüştü. Bugün, “Memleketim” diye adlandırdığınız her karış topraktan, düşman postalları ile kirletilmiş acılar fışkırıyordu. Osmanlı Devleti’nin siyasi, sosyal, ekonomik ve askeri başarısızlıklarından, karar alıcı tek adam yönetimlerinin hangi sömürgecinin uygulayacağı sömürgecinin daha “kârlı” oluşunu tartışmaktan yorgun düşüp, işgale karşı boyun eğmeyenleri nasıl fişleyip, cezalandırdığından bahsetmeyeceğim sizlere.

Fransız gazeteci ve tiyatro yazarı Alfred Capus’un “Fırtınanın gücüne olursa olsun, eğer yağmura saygın varsa, seni bekleyen bir gökkuşağı mutlaka vardır” sözlerini okuyan, günlüklerine yazan, genç bir askerin, nasıl bir dünyada, nasıl bir toplumsal buhran döneminde, geçmişin aklıyla geleceğin aklının savaşının tam ortasında nasıl kaldığını anlatmaya çalışacağım.

Bugün, yaşadığımız ülkede, temel taşıyı oluşturduğumuz toplumda, eğer ki devletinize ve milletinize karşı sorumluluk bilinci taşıyarak bir hayat sürdürüyor ve geçmişinizde de bu anlayışla yaşadysanız ufağından büyüğüne ekonomik sorunlar yaşıyor olmanız mümkündür.

Emekli maaşınız, çalışma hayatınız boyunca döktüğünüz alın terini karşılamıyor olabilir. Henüz gençlik yıllarınızdaysanız, eğitim hayatınızı tamamlayıp yeni mezun olduysanız işsizlik sıkıntısı çekiyor olabilirsiniz. Eğitim demişken, yaşlılarınızın yurtdışında aldığı eğitimleri, kendi eğitim sisteminizle kıyaslayıp yetersiz bulabilir, eksik gördüğünüz bilgilerinizi bireysel olarak tamamlamaya çalışabilirsiniz. Hayatınızın hangi baharında olursa olsun, sağlık sorunları ve trafik kazaları gibi öngörülmesi tül perdeyle örtülmüş sebeplerden hayatınızı kaybedebilirsiniz. Toplum ve toplumun demirbaşı olan devleti iyi yönetemediğini düşündüğünüz siyasetçileri, normal şartları dört yılda bir yapılan ve sözünüzü doğrudan karar alıcılara ilettiğiniz seçim günlerinde değiştirebilirsiniz.

Peki, bunları neden konuştuk?. Dönemin Osmanlı Devleti’nde yaşayan genç bir birey olarak; ekonomik açıdan ailenizin eksiklerinizi gidermekte, okutmakta, hayata hazırlamakta zorlandığını, hatta sizi bırakın, elinde avucunda ne varsa devletine vermek zorunda kaldığınız eğitimin, aslında bir önceki yüzyıldan kalma bilgilerden ibaret olduğunu, okuma-yazma bilenlerin iki elin parmakları, okuyan-yazan yani fikir üretimi yapan insanların sayısının da ancak bir elin parmakları kadar olduğunu ve o parmakların yazdıklarını yine o parmakların okuduğunu, şiddeti sürekli olarak artan savaşlarda, hiç öngöremediğiniz bir anda veya devletinize ödemeniz gereken bir borç olarak görülen askerlik vazifemiz sırasında hayatını kaybedecek olan yüzbinlerce yaşamdan biri olduğunuzu, göz göre göre, bir milletin geleceğini esir eden anlaşmalara imza atanların, hakkınızda idam fermanı çıkardığını hayal edin.

Bütün bu cinnet halinin betonları arasından yeşeren bir filizdir Mustafa Kemal. 19 Mayıs; Bayrak salladığımız, marşlar okuduğumuz bir bayramdan çok, doymayan sömürgecilığe, tek adamcı rejime, kendi çıkarını umursayan işbirlikçilere, bozulmuş düzene, sağlıksız topluma, yetersiz eğitime, alın terine biçilen ucuz değere, aydınlığı yok etmek isteyen karanlık zifire karşı bir başkaldırıdır

İşte bu nedenledir ki Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Türkiye Cumhuriyeti’nin her bir vatandaşına seslendiği “Nutuk” adlı eseri “1919 yılı Mayısının 19’uncu günü Samsun’a çıktım” cümlesiyle başlar. Ve yine bu yüzden değil midir zaten, Nutuk’un okullarda dağıtılmasının bile engellenmek istenmesi?

KISIRLAŖTIR • AŖILAT • YAŖAT

Peki kedi ve köpekler neden kısırlaŖtırılmalıdır?

KısırlaŖtırma sokak hayvanlarıNIN sorununu ortadan kaldırır.



İFTLEŖMEK İÇİN KOKU BIRAKMA
AZALIR



GEZİNME & KAÇMA
AZALIR



SİNİRLİLİK & SALDIRGANLIK
AZALIR



KANSER & HASTALIK RİSKİ
AZALIR



PLANSIZ POPÜLASYON
AZALIR



YAŖAM SÜRELERİ
ARTAR



SAHADA ALIŖAN STK'LARIN
BAŖA ÇIKMAYA ALIŖTIĐI AMA
SADECE ONLARIN GÖRÜP SİZLERİN
GÖRMEDİĞİ TRAYMALARIN
ÖNÜNE GEÇER



TRAFİK KAZASINA MARUZ KALAN,
YARALANAN, CAN EKİŖEN
HAYVAN SAYISI
AZALIR



ORMANA YA DA BAKİMEVLERİNE
TERKEDİLME ÇÖZÜM OLARAK
KARŖİMIZA
ÇIKMAZ

KısırlaŖtırılmamıŖ bir çift köpek ve kısırlaŖtırılmamıŖ yavrularının 6 yılda yaklaşık zincirleme üreme sayısı;
1 yılda **16** 2 yılda **128** 3 yılda **512** 4 yılda **2,048** 5 yılda **12,288** 6 yılda **67,000**

haytap.org



HAYTAP

HAYVAN HAKLARI
FEDERASYONU

YaŖam ellerinizde

Küresel çapta bir pandemi krizi ile mücadele ediyoruz. Hayatımızın büyük bir bölümünü ele geçiren sosyal yaşantımızda değişim, dönüşüm ve tahribata neden olan bir virüsle karşı karşıyayız.

Post pandemiye kurgulamak yani pandemi sonrası dünyayı kurgulamak gerekiyor. Her şeyden önce kriz olduğu unutulmamalıdır. Krizi aşmak için krizi tanımak ve sakin olup süreci takip etmek gerekiyor. Küresel çapta bir değişim ve dönüşümü beraberinde getireceği çok bariz bir küresel kriz.

Corona virüs diğer birçok virüsten ayrılmakta aslında nasıl mı? Salgının hızı ve mutasyonlu oluşu gibi birçok açıdan önceki virüslerden farklılaşmıştır.

Komplo teorileri ve gerçekler:

Pandemi ülkemizde bir yılını doldursa da her gün gündemin ilk sıralarında yerini alıyor.

Her gün incelediğimiz vaka tablosu artan ölü tablosu, iddialar hayatımızın merkezindeyken salgının çıkışı hakkında kesin bir bilgi ne yazık ki elimizde yok. Bazı teorilere göre pandemi çevre kirliliğini önlemek için ortaya çıkarılan küresel çapta işbirliği iken bazılarına göre doğanın intikamı olarak yorumlanmıştır.

Tabi ki yarasaları da es geçmeyeceğiz :)

ABD'li medyum Browne'un 2005'te yazdığı kitapta koronayı betimlemesi...

Komplo teorileri nefesleri kessede cevapsız sorular hala akıllarda yerini almaktadır:

Çin'de ilk çıktığında titreyip yere düşen insanlar vardı bizde niye olmadı böyle bir şey?

Küresel sermayenin yeni efendisi Çin mi?

Aşı ve maske savaşları ne zaman bitecek?

Dijital devrimin boyutu ne olacak?

Eski yaşantımıza tahmini ne zaman döneriz?

Virüs ortada yokken filmleri nasıl oldu da piyasada gezdi toplum buna hazırlatıldı mı?

Devlet büyükleri niye maskeyi önemsemiyor artık?

Daha nice cevapsız, ürkütücü soru eklenebilir.

Aslında önemli olan süreç odaklı yönetmek ve pandemiye aşılabilecek kriz olarak görmek hayatlarımızı yeni normale hazırlamak.

Post pandemi ve gözetlenen toplum:

HES kodu gibi uygulamalarla toplumlar izlenirken dijital devrimi de gözle görebiliyoruz. Toplumsal hayat birçok zıtlık barındırıyor, bir yandan dijital devrim diğer yandan gözetlenen ve kapıya dahi çıkamayan insan modeli. Post pandemi dediğimiz pandemi sonrasının krizi de tam burada başlıyor. Pandemi süreci geri dönülmez alışkanlıklar kazandırıyor bizlere

Sağlıkta, ekonomide, eğitimde vb birçok alanda değişiklikler yaratmış bile.

Toplu organizasyonlar ve kutlamalar unutulurken bireysel ve belirsiz bir dünyayı da beraberinde getirmiştir.

Orwell'in 1984 kitabını geride bırakan günleri yaşıyoruz dersek yanlış olmaz.

Yeni alışkanlıklarımız:

Aşı pasaportları, HES kodu, izin belgesi, maske (kola değil ağza takılan), mesafe, uzaktan eğitim...

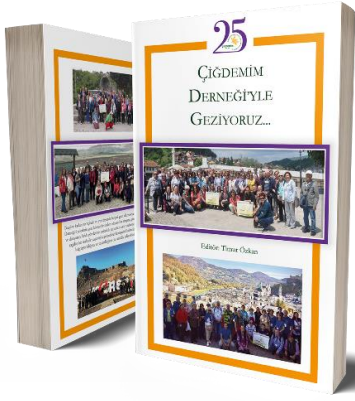
Ne yapmalı?

Öncelikle krizin boyutunu kestirmek ve bırakacağı hasarı en aza indirmek için güçlü bir planlamaya ihtiyacımız var. Maske, mesafe ve hijyen kurallarına uyarak virüsün yayılmasını en aza indirebilirsiniz. En iyi senaryo 2 yıl içinde eski hayatımıza adım adım geri dönebileceğimize.

Bu süreçte yeni çalışma koşullarına adapte olup insan odaklı yaklaşımlarla çalışmalıyız.

İşten çıkarmalar yasaklanmalı Dijital Devrimle uyum için taşraya tablet vb desteği...

Unutulmamalıdır ki artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak!



Derneğimizin düzenlediği gezilere katılan üyelerimizin, bu gezilere ait anı ve izlenimlerini anlattıkları yazılar kitap oldu.

Editörlüğünü gezgin ve gezi yazarı **Timur Özkan**'ın yaptığı kitapta 12 yazarın 37 gezi yazısı yer aldı. Bu vesileyle gezi yazılarını paylaşan üyelerimiz **Aytül Aksungur, Dilek Yüceel, Elvan Akbay, F.Buket Polat, Fatih Fethi Aksoy, Filiz Doğanay, Gönül Öner, M.Demet Yücelgen, Nefise Eke, Timur Özkan, Turhan Demirbaş ve Vecdi Sevig'e** teşekkür ederiz.

Derneğimizin 6. yayını olarak Alter Yayıncılık tarafından yayınlanan kitabımızın kapak tasarımını **Utku Çetin** yaptı.

Çiğdemim Derneği'yle Geziyoruz adıyla yayınlanan kitabımız yurtdışı, yurtiçi ve Ankara gezilerimizden olmak üzere üç bölümden oluşuyor.

Çiğdemim Derneği Y.K. Başkanı **Fatih Fethi Aksoy**'un önsözü ve gezilerimiz düzenleyen **Haşim Ağca**'nın “Çiğdemliler ile Gezi Yapmanın Ayrıcalığı” başlıklı yazısıyla başlayan 240 sayfalık kitapta; yurtdışı gezilerinden 3, yurtiçi gezilerinden 27 ve Ankara gezilerinden derlenen 7 yazı okunabilir.

Bugüne kadar gerçekleştirdiğimiz tüm gezilerin tarihli listeleri ile bu gezilere ait basında çıkan haberlerin yer aldığı kitap; derneğimizin 25 yıllık etkinliklerini özetleyen “Çiğdemim Derneği 25 Yaşında” başlıklı bölümle sona eriyor.

Pandemi nedeniyle bir süredir gezilerimizi gerçekleştiremiyoruz. Bu kitapla önceki gezileri ve anıları komşularımıza hatırlatmak istedik. Kitabı 10 lira bağış karşılığında derneğimizden, kütüphanemizden veya muhtarlığımızdan satın alabilirsiniz.



ARAMIZA HOŞ GELDİNİZ

Nisan ayı içerisinde üyelik başvurusunda bulunan ve Yönetim Kurulumuz tarafından üyeliği onaylanan **Zafer Sönmez, Ebru Tüzel Çalışkan, Ayşe Karahan, Semra Tutsak, Nuriye Özdemir Tek ve Necla Öztürk'e** aramıza hoşgeldiniz diyor, bu gönüllü desteklerinden dolayı teşekkür ediyoruz.



Henüz üye olmayan komşularımızı da aramızda görmek istiyoruz. Üye formunu doldurup bir fotoğraf vermeniz yeterli. Yıllık üyelik aidatımız 30 TL.dir. (18-25 yaş gençler için 1 TL.)

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üye kartı olmayan üyelerimiz bir fotoğraf bırakırlarsa kartları hazırlanacaktır.

Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

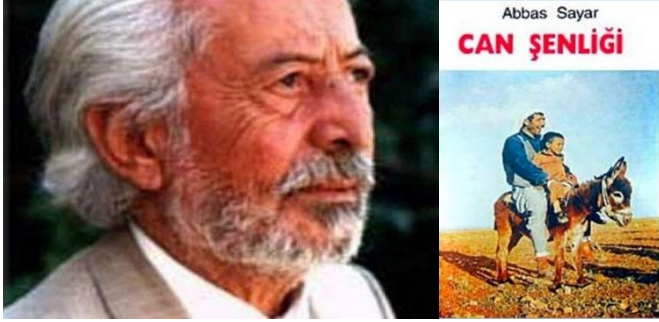
T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560
IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Nisan ayında aidat ödemelerini yapan aşağıdaki üyelerimize teşekkür ediyoruz.

A.Nurettin Gürsoy	Evrin Ferda Hoşafçı	Necla Öztürk
Aynur Sayar	Fitnet Çıtlak	Nurettin Akkaya
Ayşen Hanım Göksu	Gönül Özdemir	Nurtaç Hasaltuntaş
Behice Erbaşar	Hacı Balyürek	Özkan Baş
Berat Dilek Yüceel	Hasan Basri Tiryaki	Rakibe Güneuy
Bilgi Gürsoy	İsmail Kıbık	Saime Selma Demir
Düriye Tülin Dalkılıç	Muharrem Dalkıran	Semih Gürsay
Emine Meşerret Baydar	Muhittin Balkaş	Yalçın Güçer
Erhan Çankal	Murat Çıtlak	

Döngel dünyasında can, şenlik ister.

Hüseyin Ağa 2-3 aylık da olsa bir iş bulmuştur. Karnı doyacaktır ama yetmez, gönül de bir şeyler ister.



Patronu isteğini kabul eder ve ona bir eşek alır. “Haymelik”te, otları kurutarak yaptığı döşekte, keseklerden yaptığı yastıkta yatarken, yorgan döşek değil de eşek istemesi insanın ihtiyaçlarına dair ne çok şeyi düşündürüyor.

Kendinden “uçkuruklu” Hüseyin Ağa’nın, hayatının, 4-5 aylık bir süresine tanıklık edeceğimizi düşünürken, iç konuşmalarla 80 yıllık geçmiş de öğreniyoruz.

Bağ bekçiliği, meyvelerin olgunlaşıp toplanması ile bitiyor. Karşısına çıkan bir fırsatı biraz umut, biraz da yalanla harmanlayarak Fadik Hatun’la evlenip iç güveysi olarak köye gidiyor. Haymelikten kurtulmuş, yumuşacık döşekte yatmaya başlamış, “gursağı gavurga görmüştür” ama mumun yanması yatsıya kadar bile sürmemiştir.

Evliliğin bittiğini anlayan Hüseyin Ağa, umutlarını da bitirmiş olacak ki, can şenliğinin sırtında verdiği karardan memnun Yozgat’daki evine gelip tandırlığında yaşamına son veriyor.

Olay bu kadar, kurgu bu kadar ama anlatım zenginliği bu kadar değil. Yazar yöresel dili o kadar güzel kullanmış ki, anlatılanlar dalga dalga zihinde yayılırken, sadece kitap okumuyorsunuz. Belgesel de izliyorsunuz.



1970’lerde roman olarak yazılan ama yöresel dilin bolca, ustaca kullanılması ile bana göre Yozgat sözlüğü gibi de olan kitabın bana verdiği coşku, anlam derinliği, dilin anlatımda ne kadar önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Kitabı kapattıktan sonra şöyle bir düşündüm. Aradan 50 yıl geçmiş. Kitapta kullanılan dilin ne kadarı bugüne kadar gelebilmiştir?

**14 Nisan 2021 akşamı zoom üzerinden Abbas Sayar’ın Can Şenliği kitabını söyleştik. Yeni kitap söyleşilerinde buluşmak üzere..*

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ !

Bildiğiniz gibi, sizlerin desteğiyle, lise ve üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Önümüzdeki dönemde bunu devam ettirmek için desteklerinizin devam etmesini bekliyoruz.

2021 yılı Nisan ayı içerisinde burs fonumuza destekte bulunan aşağıdaki komşularımıza teşekkür ediyoruz. Desteklerinizi makbuz karşılığında derneğimize verebileceğiniz gibi

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60 numaralı hesabımıza da yatırabilirsiniz.

Aynur Sayar	Gönül Öner	Kadriye-Kemal Danacı	Nurtaç Hasaltuntaş
BE	Gönülden Avcı	Keziban Ateş	Oktay Şamiloğlu
Beyhan Ergon	Görkem Türker	Leyla İba	Pakize Ertürk
Cemal Keskin	Gül Katırcı	M.İsmet Yakşı	Sema Yarar
E.Ferhan Sabuncuoğlu	Gülsüm Arifoğlu	Melahat Önal	Semra Muhsinoğlu
Ekrem Kantarcı	Gülten Çolakoğlu	Meliha Bilge	Serpil Sevgen
Ertan - Hacer Doğmuş	Günseli Teoman	Mualla Duman	Süheyla Bilge
Ferda Düzgünbaş	Hanife Gökduman	Muhteşem Yeniaras	Şule Berk
Feride Kantarcı	Hüseyin Erdem Kazak	Necmettin Saral	Yusuf Konmaz
Feriha Yıldırım	İrem Tomak	Neriman Kürşat	Yüksel Topkaya
Fusun Ünverir	İsmail Doğan Bilge	Nuran Güçlübacak	ZK
			ZY

Ayrıca derneğimize Nisan ayında bağışta bulunan aşağıdaki komşularımıza da teşekkür ediyoruz.

Alihan-Gökhan-Özlem Varlık	Mesut İzgili
Fatma Peker	Orhan Sami Tarhan
Fulya Yılmaz	Pınar Özay
Günseli Teoman	Şengül Doğan
İbrahim Demir	



KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN ÖYKÜLER

Kavin Yurt - Işık Apt. (11 yaşında)



ENGELLİ Mİ ENGELSİZ Mİ?

Merhaba çoğumuzun bildiği 10-16 Mayıs arasında Engelliler Haftası var. Ama bence engelliler konusundaki düşünceleriniz bu metinden sonra değişecek. Şimdi size iki sorum var. Sizce engelli kelimesi ne demek ve kimler için kullanılır? Düşündüyseniz ikinci sorunun gerçekten bir cevabı olduğunu söyleyeceğim ve cevap şu. Kimseye engelli denmez. Peki sizce körler göremez, sağırklar duyamaz, konuşamayanlar ses çıkaramaz, hiç his nedir bilmeyen hissedemez ve hayatındaki her saniyeyi nezle olmuş gibi hiç gül kokusunun ne olduğunu bilmeyen insanlar duyamaz mı ? Hayır, çünkü hayal ve kitap dünyasını kuran ve yaşıyor olanlar onlar. Onlar kitaplar ve hayallerde koku alan, gören, duyan, hisseden ve konuşandır. Onlar bizim bilmediğimiz en önemli iki şeyi bilir ve çok iyi uygularlar. Birincisi elindeki kıymetini bilmek. Onlar beş temel duyu organlarından uygulayabildikleri 4 duyu organının kıymetini çok iyi bilirler. İkincisi onlar her zaman engelin kör olmak, sağır olmak, bir şey hissedememek , konuşamamak ve koku alamamak değil düşünememek, çalışmamak ve en önemlisi empati kuramamak olduğunu bilir. Şimdi soruyorum engelli dediğimiz kişiler gerçekten engelli miymiş yoksa engelsiz mi? 10-16 Mayıs Engelliler Haftası tüm "Ben engelliyim duyamıyorum " , " Ben engelliyim göremiyorum " , "Ben engelliyim konuşamıyorum " , " Ben engelliyim koku alamıyorum " ve " Ben engelliyim hiçbir şeyi hissedemiyorum " diyen ve gerçekte engelsiz olan insanlar için kutlu mutlu ve engelsizlik dolu olması dileğimle...

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları demek@ciğdemim.org.tr adresine bekliyoruz.

KÜÇÜK KOMŞULARIMIZDAN ÖYKÜLER

Neva Yurt – Işık Apt. (11 yaşında)



ANNELER GÜNÜ

Bir varmış bir yokmuş . Evvel zaman içinde kalbur saman içinde. Develer tellal iken pireler berber iken. Günün birinde annesini çok ama çok seven bir kız çocuğu varmış. Adı da Ezgi'ymiş. Ezgi anneler gününün yaklaştığını biliyormuş. Çünkü her sene annesine bir sürpriz hediye almış. Ama bu sene daha farklı olmasını istediği için her sene aldığı gibi annesine giysi ya da elbise almayacakmış. Bu sene annesine çok istediği ama alamadığı bir bileklik seti alacakmış. Babasına, annesine ne almak istediğini söylemiş. Babası biraz düşünmüş, taşınmış. Anneler gününe iki gün kala kuyumcuya gidip annesinin istediği bileklik setini almışlar. Ezgi o kadar sevinmiş ki babasına teşekkür etmekten duramamış.

Anneler günü pazar günü olduğu için annesine " Anne bu pazar günü biraz geç uyanalım " demiş. Annesi işine geldiği için hemen "Olur " demiş. Pazar günü geldiğinde Ezgi erkenden uyanmış hemen üstünü değiştirip balkon masasını süslemeye başlamış. Babası da o arada yemek hazırlıyormuş. İşleri bitince Ezgi hemen annesini uyandırmış . Ve gözünü bağlayıp balkona getirmiş. Ezgi annesinin gözünü açtığında annesi balkonu görünce çok sevinmiş. Ezgi hemen iki gün önce aldıkları bileklik setini getirmiş ve annesine vermiş . Annesi hediyesini açınca çok şaşırmış . Kızını çok sevdiğini söylemiş ve ona teşekkür etmiş . Ondan hemen sonra masaya oturup kahvaltılarını yapmaya başlamışlar

MUTLU SON

Bu sayfamızda küçük komşularımızın resim, şiir, öykü gibi yapıtlarını sizlerle paylaşıyoruz. Yayınlanmasını istediğiniz bilgileri ve fotoğrafları demek@ciğdemim.org.tr adresine bekliyoruz

22 Mart Dünya Su Günü bu sene her zamankinden daha farklı kutlandı. Aslında kutlamadan ziyade birçok etkinlik, söyleşi ve seminerle, bilim insanlarının işaret ettiği gibi kuraklığa giden yolda olduğumuz korkusu ile bir hafta boyunca süren endişelerimizle ve öğrenme süreçlerimizle geçti. Bu sene Birleşmiş Milletler de Dünya Su Günü'nün ana temasını "Suyun Değerini Bilmek" olarak belirlemesi ile bu söyleşilerden bir tanesi de derneğimizin daveti ile 26 Mart 2021, Cuma akşamı mahalle sakinlerimizle yaptığımız söyleşi oldu. Burada suyu nasıl koruyacağımıza dair paylaştıklarımızın ilgi görmesi ile bir yazı dizisi hazırlamamı rica etti derneğimiz yöneticileri. Ben de burada sizlerle elimden geldiğince bilgilerimi paylaşmaya çalışacağım.

Öncelikle suyu koruma konusuna kafa yoran herkese bir önerim olacak. Öyle sizlere dış fırçalarken musluğu kapatın demeyeceğim, zira bunu zaten derneğimiz yapıyor ve birçok mahalle sakinimizin de bu temel konularda duyarlı olduklarını düşünüyorum. Aslında burada daha çok bahsetmek istediğim, gerçekten ne kadar suyumuz var, bu kuraklık söylemleri gerçekten korkutucu düzeyde mi, peki öyleyse ne yapacağız, bunlara değinmek olacak.

Şu temel soruların cevapları ile başlamanız sanırım yerinde olacak. Dünyamızda aslında ne kadar su var? Bu suyun ne kadarını biz kullanabiliriz? Peki bu kullanabileceğimiz miktarı temiz ve ulaşılabilir durumda mı? Evlerimize kadar gelebiliyor mu? Ve devamındaki sorularımızı da ilerleyen yazılarda sorup cevaplayacağız.

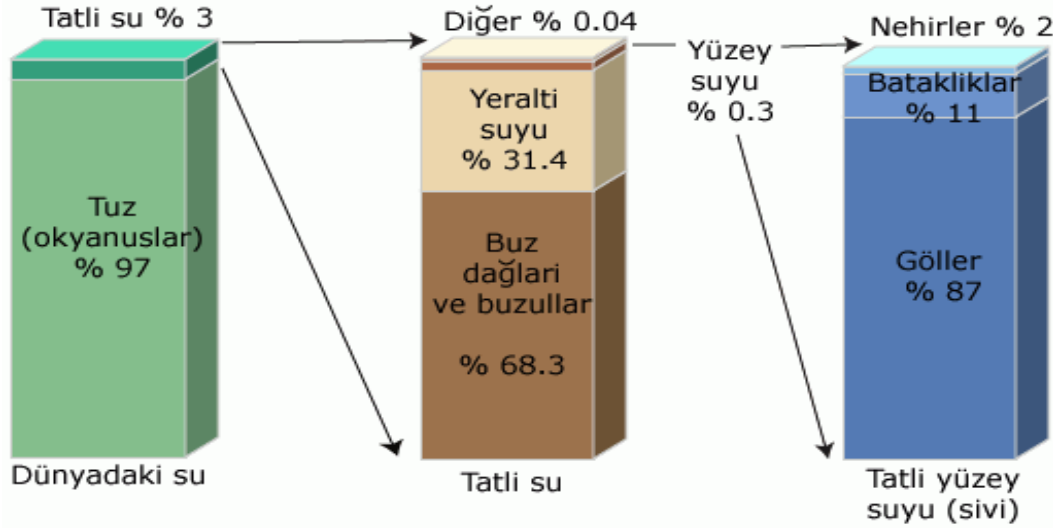
Dünyamızın aslında temel bir su döngüsü var ve bunu hepimiz ilkokuldan itibaren biliyoruz. Aşağıdaki görselde bu temel su çevrimini bulabilirsiniz.



Şekil SEQ Şekil * ARABIC 1- kaynak:
www.yenibiyoloji.com

Su döngüsü de dünyadaki temel maddesel döngülerden biridir aynı karbon döngüsü ve azot döngüsünde olduğu gibi ve bu bakımdan da aslında toplam su miktarının değişmediği ifade edilir. Peki o zaman değişen nedir ve eski gürül gürül akan temiz sularımız, derelerimiz nerede?

Dünyadaki toplam su miktarı değişmiyor evet, ancak dağılımına aşağıdaki görselden bir bakalım.

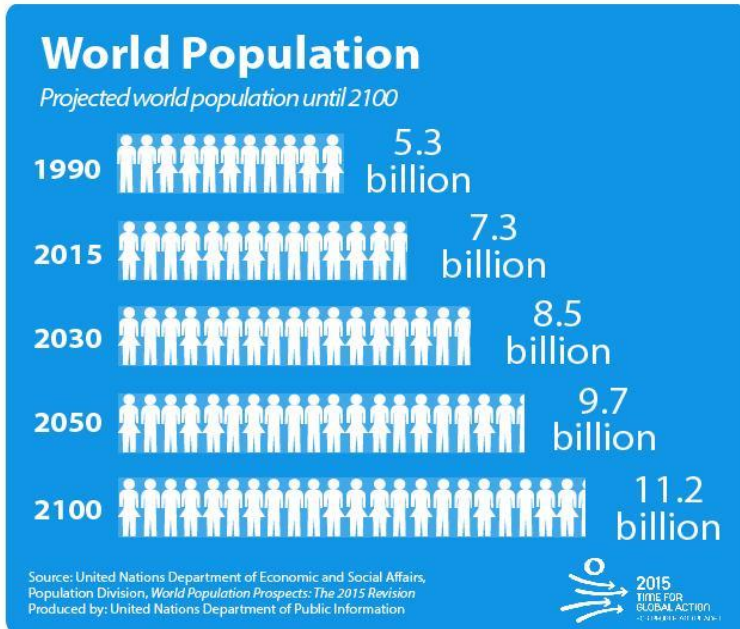


Şekil SEQ Şekil 1* ARABIC 2-Kaynak: Ankara Üniversitesi Su Yönetimi Enstitüsü, Bütünleşik Su Yönetimi Eğitim Notları

Aslında bu şekil bile başlı başına kullanılabilir su miktarımızın ne kadar kısıtlı olduğunu bizlere gösteriyor. Dünya'daki toplam suyun sadece %3'ü tatlı su, hatta bazı kaynaklarda bu %2.5 olarak ifade ediliyor. Biz iyimser olanı kullanalım.

Bu oranın da kendi içerisinde dağılımına baktığımızda çok büyük bir kısmının buz dağları ve buzullarda yer aldığını görüyoruz. Buzullar eriyince işimize yarar gibi düşünmeyelim, çünkü eridiğinde doğrudan okyanuslara yani deniz suyuna karışıp okyanus ve deniz ekosistemlerinin ve dolayısıyla tüm canlı yaşamında döngüsünü değiştiriyor. Ancak bu konulara daha sonra değineceğiz, ilk yazının konusu değil.

Bir de derseniz ilk yazıyı dünyadaki nüfus artış oranı ile ve kafamızda soru işaretleri ile bitirelim ve devamını diğer yazımızda konuşalım. Şeklimiz bize, dünya nüfus öngörülerine göre 2100 yılında 11.2 milyar nüfusa ulaşacağımızı söylüyor. Su miktarı değişmiyor, ama kullanıcı sayısı artıyor. Bu ilk sorumuz olsun. Haziran ayı yazısında devamını konuşalım.



Şekil SEQ Şekil 1* ARABIC 3- Kaynak: Birleşmiş Milletler-Ekonomik ve Sosyal İşler, Populasyon Birimi

SÖZCÜKLER EDEBİYAT DERGİSİNDEN BİR HITLER ROMANI- GEORGE STEINER

Turhan Demirbaş - Başak Sitesi



Sözcükler Edebiyat Dergisinin Mart-Nisan 2021 sayısı elimde Oğuz Demiralp yazısında Bir Hitler Romani kitabından söz ediyor. George Steiner'in bu romanında Hitler ölmemiş ve Amazon ormanlarında yaşamakta. Yaşlı haliyle sessiz sedasız bir yaşam sürmekte. İsrail devleti bir birlik gönderip Hitleri yakalayıp yargılamak için İsrail'e getirecek. Steiner bu kurguda başarılı olmuş ve romanın sonunda helikopter sesleri duyulmakta.

George Steiner'i 2020 yılında yitirmişiz.

Yazar Cangıl kelimesini kitapta çok sık kullanmış. Cangıl insanın dünyayı cehenneme dönüştürmesi olduğunu belirtiyor. Hitler insanın içindeki canavardır diye tamamlar cümlelerini...

Bilemem haklı mıdır? Steiner ama varoluşsal sorusu şudur; Nasıl olur da akşamleyin Schubert dinleyip Rilke okuyan

insan ertesi sabah Yahudileri yakma mesaisine herhangi bir iş gibi gider? Bu sorunun yanıtını verilememiştir. Arthur Koestler kültürle kıyıcılığın insan beyninde iki ayrı bölgeye karşılık geldiğini söylemiştir. İkisini ayrı ayrı doyurmak yerine kültürün kıyıcılığı terbiye etmeye çalışmasından başka ne yapılabilir ki? Hitler'in düşmanı kültürdür." der.

BAKÜ'DEN NAZIM GEÇTİ- HASAN ÖZKILIÇ

Aslan Kavlak'ın Yapı Kredi Yayınlarından çıkan Bakü'ye Gidiyorum Ay Balam kitabını okuyan Hasan Özkılıç Nazım Hikmet'in Azerbaycan ve Bakü gezilerini, orada görüştüğü kişileri ve ilişkilerini anlatan bir belgesel yapmaya karar verir. Hasan Özkılıç aslen İğdir'li bir Azeri ve Azerbaycan televizyonunda program yapan Nigar İsmailkızı ile anlaşır bu belgeseli yapmaya karar verirler. Elçin Efendiyev elindeki bütün fotoğraf ve belgeleri kendilerine verir. Elçin Efendiyev'in babası İlyas Efendiyev o zaman yaşadığı için Nazım'ı evinde konuk etmiştir. Nigar İsmail kızı hanım efendi 2008'de hastalanıp hayata gözlerini yumunca proje yarım kaldı. "Bakü'den Nazım Geçti" projesi yani belgeselinde kurgu aşamasına geldiğini öğreniyoruz.

Nazım Hikmet Türkiye'de yasaklı olduğu dönemde Azerbaycan'da sanatçı çevrelerince çok iyi karşılandı. Azerbaycan tiyatrosunun kurucusu Cafer Cabbarlı'nın mezarını ziyaret etti. Bakü'de Samed Vurgun ve Ekber Babayev ile özel dostluklar kurdu. Sahneye konan Ferhat ve Şirin oyununu izledi. Azerbaycan'da Ferhat ve Şirin oyunu, Bir Aşk Masalı adıyla gösterime girdi. Önemli bir eser olan Arif Melikov'un operası Muhabbet Efsanesi'ni izleme fırsatını buldu.

Nazım Bakü'yü İzmir'e benzetir, mutlu olduğu yerlerden biridir Azerbaycan. Üzeyir Hacıbeyoğlu'nun Köroğlu operasını izler. Kara Karayev'in sahneye koyduğu Yedi Güzel adlı eseri çok beğendiğini söyler.



Hayat, umutsuzluktan umut yaratmaktır.

Yaşar Kemal

(Evcil hayvanlarınızla ilgili yazı ve fotoğrafları bize gönderebilirsiniz)

DURU'NU PAMUK'U

Merhaba, ben Duru Dikmen. Sizlere evcil hayvanım olan, kedim Pamuk'u tanıtacağım. Öncelikle biz Pamuk'u petshop'dan almadık ve rica ediyorum siz de almayın. Çünkü oradaki hayvanlar kafesler içinde tutuluyor. Onun yerine barınaklardan hayvan alabilirsiniz.

Pamuk'u aldığımızda 1 ya da 2 yaşındaydı. Ev kedisi olduğundan sıcağa, mama ve suya alıştı tabi. Ona çok iyi bakıyoruz ve sevgimizi gösteriyoruz.

Biraz özelliklerinden bahsetmek gerekirse çok güzel ve tatlı bir kedi. En güzeli de cinsi sayesinde çocuklara en uygun kedi. Cinsi Scottish Fold. Aşırı uysal ve ısırmayan bir cins. Bazen onu biblo bile sanabilirsiniz. Özellikle çocuklu ailelere ve herkese tavsiye ederim. Ayrıca çok asil bir kedi ve size zorluk çıkarmaz. O kadar asil bir kedi ki. Tam bir prens gibi. Bütün gün uyur sadece mama ve su için kalkar. Uyumadığı zaman çok azdır ve çok hareketli değildir.

Umarım size yardımcı olmuşumdur. Teşekkür ederim.

**MELİS'İN PAPATYASI**

Merhaba, ben Melis Eren. Sizlere bir sokak kedisi olan Papatya'yı tanıtacağım. Onu birkaç gün önce yangın merdiveninde arkadaşım Duru ile bulduk. Papatya'yı bulduğumuzda çok miyavlıyordu. Aç ve susuzdu ayrıca sevgiye ihtiyacı vardı. İlk karşılaştığımızda sürekli bizi kovalıyor, nereye gitsek oraya geliyordu. Arkadaşım Duru evinden kedi maması ve su getirdi. Papatya'yı besledik. Sanki mama kaçacakmış gibi hızlı hızlı yiyordu. Çok acıkmıştı.

Umarım sizler de sokaktaki dostlarımızı unutmazsınız. Sizler de bir kap mama ve bir kap su koymayı unutmayın.

Papatya'yı çok sevdik. Sürekli bacaklarımıza sürünüp peşimizden geliyordu. Onu sevip besledik. Papatya'nın altın gözleri, yarı beyaz yarı altın rengi tüyleri vardı. Küçük ve zayıftı. Aslında karşımızdaki sitede ona bakıyorlardı. O yüzden onu son zamanlarda göremedik. Ama umarım en yakın zamanda karşılaşırız. Ayrıca papatya çok uysal, akıllı ve zarar vermeyen bir kedi idi. Size de Papatya gibi bir kedi almanızı tavsiye ediyorum.



Duru ve Melis

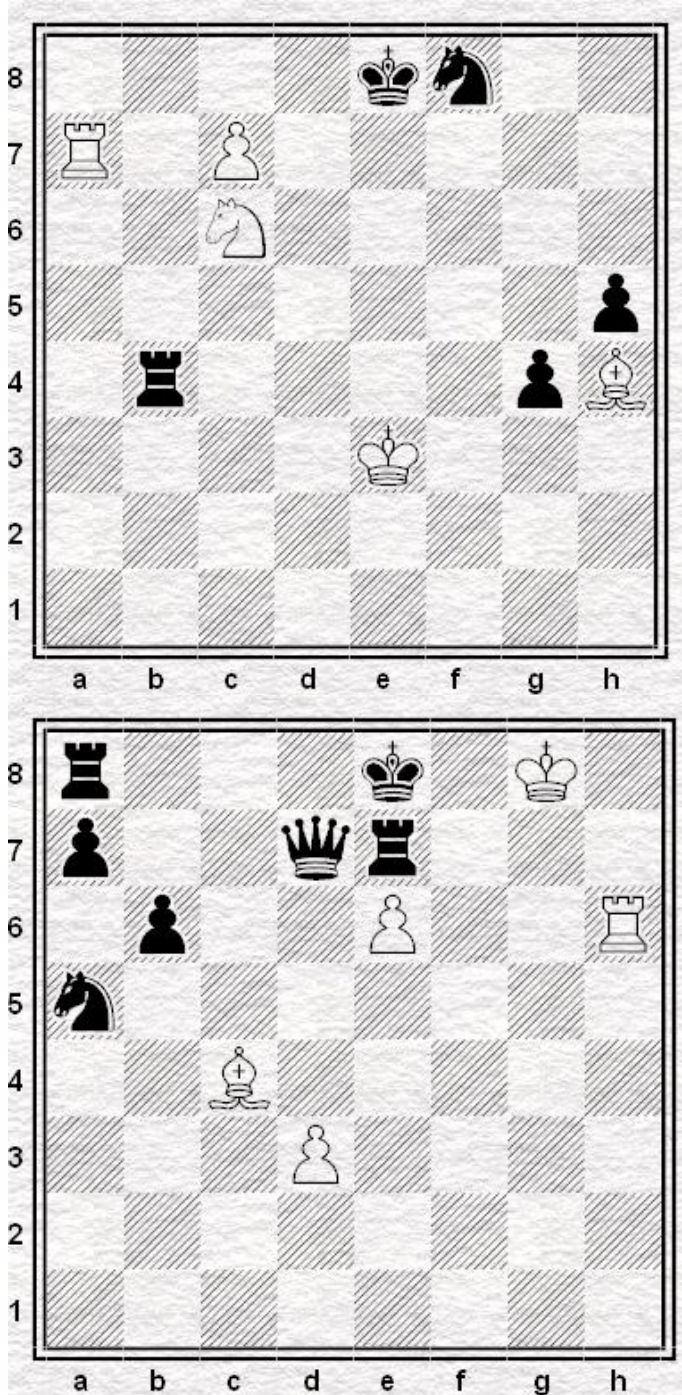


Hatice Caymaz - TSF Satranç Antrenörü / TSF Ulusal Hakem

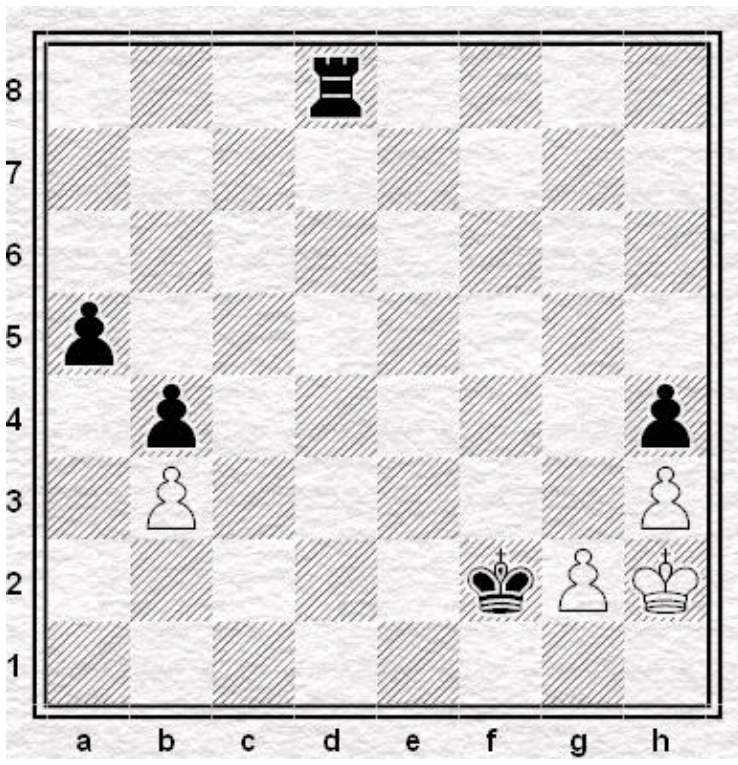
Merhaba, Satrançta mat soru çözümleri yapmak oyun sonunu geliştirmektir. Bu sayımızda 1 2 3, hamlelik soru çözümlerini belirli konu içeriklerini vurgulayarak öğreneceğiz.

Beyaz oynar 1 hamlede mat yapar.

Burada hatırlamamız gereken piyon terfisi. Piyonlar rakibin son yatayına gittiğinde piyon olarak kalmaz V,F,K,A dönüşmek zorunda ..beyazların piyonu son yataya gider ve V 'e dönüşür şah ve mat.

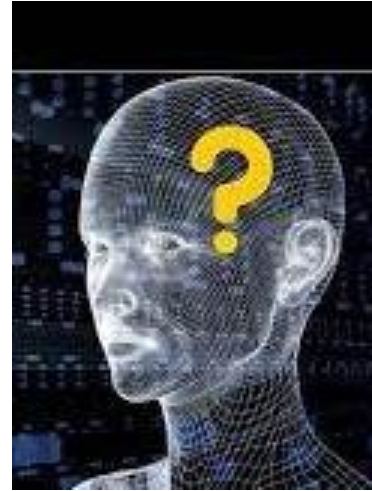
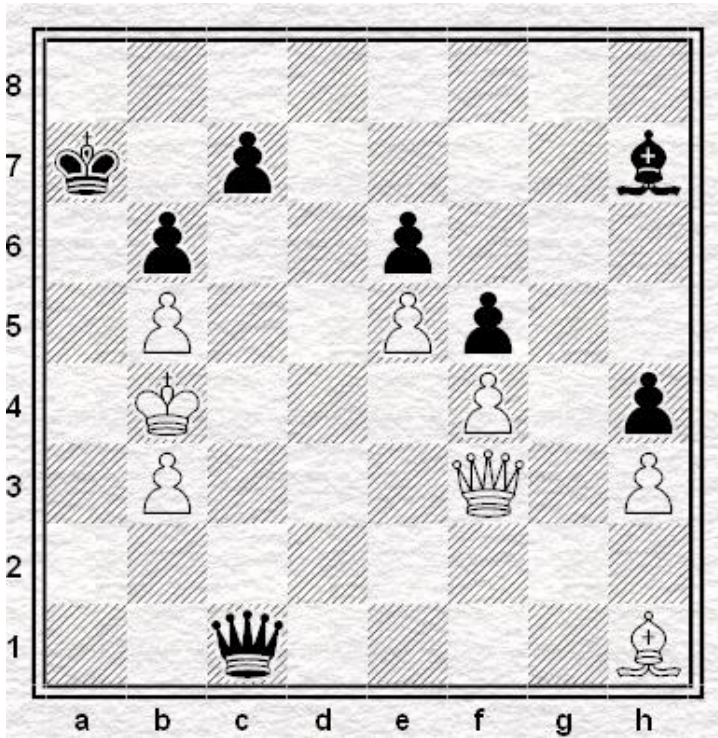


Bu konumda siyah oynar tek hamlede mat. Satrançta rok önemli bir şah hamlesidir. Siyahlar güzel bir rok hamlesi ile tek hamlede mat yapar. Siyah oynar 2 hamlede mat yapar.



Çok önemli bir kural var bu konumda Hamle siyahta ve siyah oynar 2 hamlede mat yapar. Kd1 oynar siyah, Beyazlar g2 piyonunu 2 kare sürer ve önemli bir kural olan geçerken alma kuralını (enpassant) e.p uygular hxg3 ve mat.

HAMLE SIRASI SİZDE



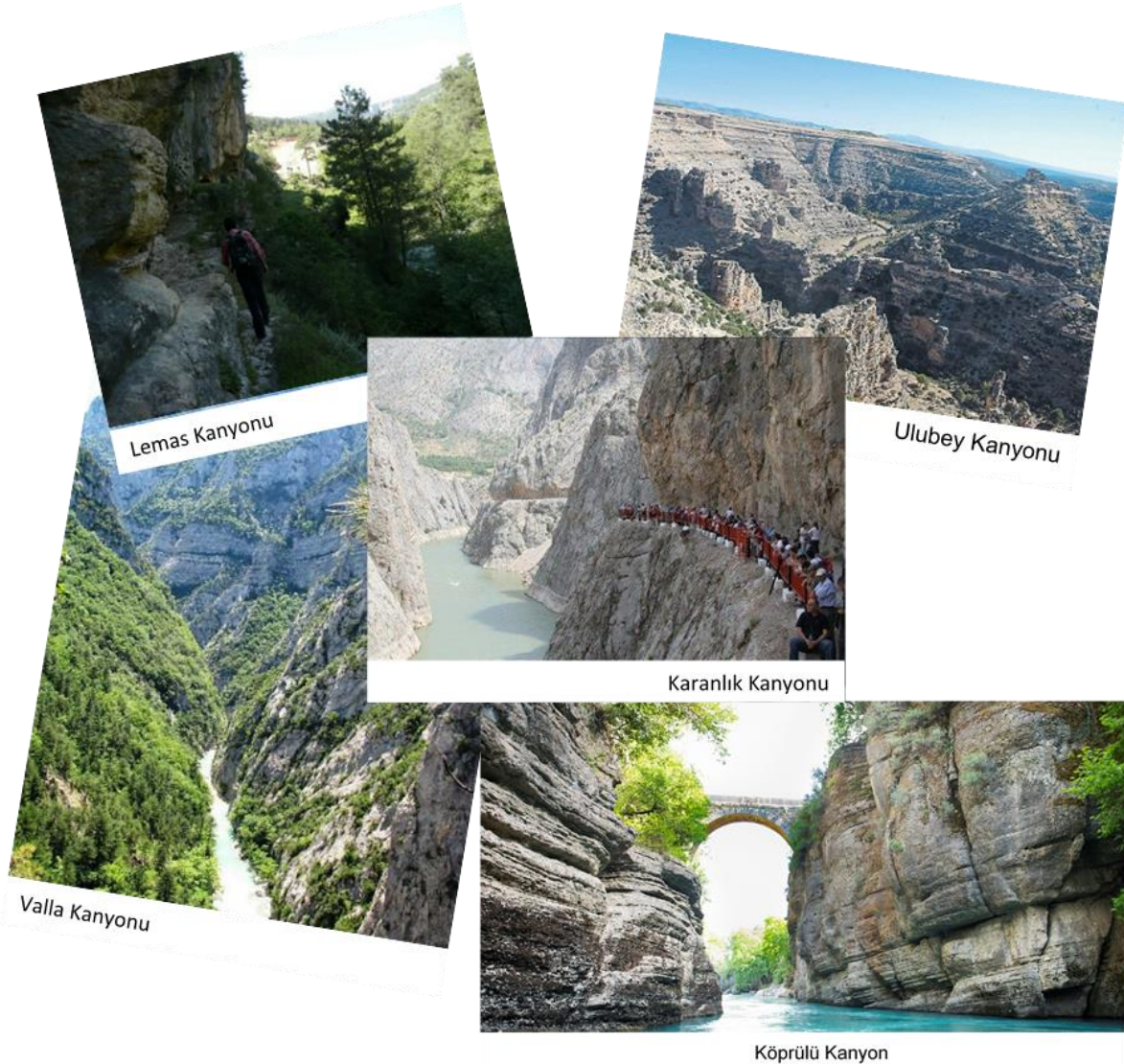
Sevgili Dergi okurlarımız bu soruyu bulma sırası sizde
Bu konumdaki mat sorusu siyah oynar 3 hamlede mat yapar. ☺

SATRAHÇ BİR DÜŞÜNCE SANATIDIR.

Turhan Demirbaş – Başak Sitesi

1. Köprülü Kanyon- Antalya
2. Cehennem Deresi Kanyonu- Artvin
3. Lemas Kanyonu- Mersin- Erdemli
4. Valla Kanyonu- Kastamonu
5. Kapuz Kanyonu- Antalya
6. Karanlık Kanyonu- Kemaliye- Erzincan
7. Kapıkaya Kanyonu- Adana
8. Kirpe Kanyonu- Düzce
9. Yazılı Kanyon- Isparta
10. Horma Kanyonu- Kastamonu
11. Şahinkaya Kanyonu- Samsun
12. Arapapıştı Kanyonu- Aydın
13. İncesu Kanyonu- Çorum
14. Çatak Kanyonu- Kastamonu
15. İhlara Vadisi- Aksaray
16. Ulubey Kanyonu- Uşak

Türkiye’nin kanyonları nehirlerin üzerinden yükselir. Dünya’nın ikinci büyük kanyonu Uşak Ulubey Kanyonudur. Aynı zamanda Türkiye’nin en büyük kanyonudur. Kanyonun uzunluğu 45 km. derinliği 50 - 170 metre arasında değişmektedir. Ulubey ve Banaz çaylarının geçtiği yerdedir. Kanyonun zemini granit ve kumtaşıdır.



(www.sanattanyansimalar.com'da 15.4.2021'de yayınlanmış ve izinle kullanılmıştır)

Pınar Aydın O'Dwyer – Çamlık Sitesi

Bu bahar göçmen sanat kuşları Ankara'ya yine geldi ve **ArtAnkara Uluslararası Çağdaş Sanat Fuarı**'nın yedincisi 30 Mart - 2 Nisan tarihleri arasında gerçekleşti. Salgın korkusuyla gidemediyseniz çok üzülmeğin çünkü eserlerden biri halen Ankara sokaklarında sergilenmeye devam ediyor ve uzun yıllar da edecek gibi. Fuara katılan Meksikalı genç kadın sanatçı **Kathrina Rupit** bir apartman duvarına devasa bir resim yaptı. "Mural" çalışma olarak tanımlanan bu duvar resmi bir vinçin sepetine binerek yapıldı. **Çankaya Belediyesi**'nin katkılarıyla gerçekleşen bu proje Güvenlik Caddesinin Mesnevi Sokak ile birleştiği yerde (No 84) yer alıyor. Mahalleyi renklendiren çalışma sadece çevre sakinleri tarafından beğenilmekle kalmadı, başka bölgelerden de sanata aç sanatseverler akın ederek keyifle bu güzel eseri izliyorlar.



Kendisini "tam zamanlı gezgin" olarak tanımlayan Rupit dünyanın gezdiği birçok şehrinde benzer eserler üretmiş durumda. Ona göre "Kadın yaşamın kaynağıdır, yaşamın ta kendisidir". Eşit ve özgür bir yaşamı vurgulamak

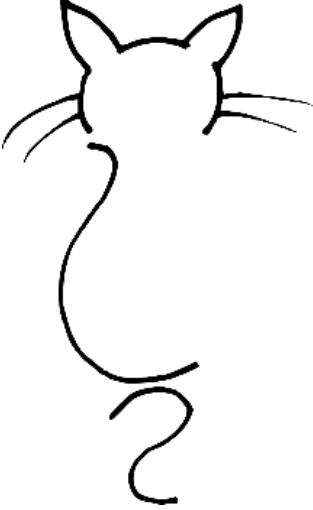
amacıyla yaptığı Ankara'daki "mural" gibi başka ülkelerde de kadınları doğa içinde, renkli elbiseler ve çiçekli saç süsleri ile betimleyen figürler resmetmiş. Resimleri öylesine etkileyici ki hem içinden geldiği gibi hem de sabırla yaptığı belli oluyor. İlk anda Frida Kahlo'nun resimlerini hatırlatsalar da sonra Rupit'in kendine has özellikleri unutulmamacasına fark ediliyor.



Kaçırmayın hemen gidip görün diyeceğim ama kaçırılacak gibi değil; sadece trafiğin akış yönünün tersinde olduğu için bulması azıcık zahmetli. Yine de Kathrina Rupit-Çankaya Belediyesi'nin işbirliği başkent Ankara'ya büyük ve kalıcı bir armağan olmuş, teşekkürler!

Kathrina Rupit: Kinmxart.com

Bir kedi kitabı karıştırıyorum. İyi seçilmiş resimler, kuşe kâğıt, titiz basım. Özellikle, kedi cinslerine uzun yer ayrılmış. Aman, neler yok ki! Bol tüylü Norveç orman kedisinden, derisi süet derisi gibi yumuşacık, kılsız Sfenks'e; koca kafalı, çirkin suratlı İran kedisinden, dünyanın her yerinde rastlanan tekire kadar; uzun ya da kısa kulaklı, ponpon kuyruklu ya da ince uzun kamçı kuyruklu bir yığın kedi. Kulakları kafasından kocamanlardan, sanki kulakları kafa hizasından kesilmiş gibi kısa küt kulaklı olanlara, kürkü (genellikle) krem rengi, gövde çıkıntıları koyu renkte, yüzleri kara bir lekeyle çevrili Siyam ve Burma cinslerine; iri yuvarlak kafalı Chartreux'tan, ince uzun burunlu, kediden çok tilkiye benzeyen... Yani biçim bakımından, yok yok! Doğanın çeşitliliği göz kamaştırıcı.



Bizim de iki özgün kedi cinsimiz uluslararası örgütlerce benimsenmiş: Ankara ile Van kedileri. Birbirlerine biraz fazlaca benziyorlar, ikisi de gerçekten güzel kediler.

Kedi cinslerinin ayırımı üzerine biraz okuyunca bir şey dikkatimi çekti: Uluslararası alanda tescil edilmiş, sayısı 100'ü aşkın kedi cinsinin en eskisi olsa olsa yüz yıllıkmış meğer. Yani yüzyıl öncesine gittiğinizde, kedi, yalnızca kediymiş. Bütün kediler birbirleriyle çiftleşir ve görünüşleri üç aşağı beş yukarı birbirine benzer olurmuş.

Yirminci yüzyılın başlarında seçmeli üretme yolu keşfedilmiş ve benzer kedilerin çiftleştirilmesiyle şimdi bildiğimiz kedi cinsleri ortaya çıkmış. Seçme işi bir yana bırakılsa, cinsler yine karışıp eskiye döner ve birbirine çok benzeyen kediler ortaya çıkarmış.

Bu, bitkilerde de böyle değil mi? Birçok bitkinin yabanıl cinsleri olduğu gibi, evcilleştirilmiş (aşılı) cinsleri de var. Ama evcilleşmiş bitki cinsleri de kedi cinsleri gibi kendi haline bırakıldığında, geriye, ortak ataya dönmeye hazır. Güllerde, örneğin, değişik cinsler, yabanıl bir cinse aşı yapmak yoluyla üretiliyor. Ama bunlar sürekli bakım ve budama istiyor. Bahçenizdeki gülün dibinden çıkan yabanıl dalları bir iki yıl kendi haline bırakın, üstteki dallar kuruyor, alttakiler güçleniyor ve gül atasına geri dönüyor. Ben, bunun bilgisini edinmeden, yaşayarak görüp çok şaşırmış; bahçemdeki gülün budamasını yapmayıp da altından bambaşka bir gül ortaya çıkıverince, bana aşılı gül diye yabanıl gül satmışlar diye kızmıştım.

İnsan... Biz de kedilere yapıldığı gibi, seçme yoluyla üreriz. Ama onları başkaları cins açısından seçerken, biz birbirimizi kişisel açıdan seçeriz. Bizim, dış görünüşün dışında, kişisel, toplumsal, kimbilir, ekonomik ölçütlerimiz vardır. Doğrusu, ailesel yönlendirmeler, toplumsal baskılar, ulusal/etnik önyargılar olmasa, çoğumuz bize benzeyene değil de benzemeyene yöneliriz gibime geliyor. Etnik yönden çok karışmış toplumlarda (örneğin, Brezilya'da), bunun böyle olduğu kolayca görülebilir. Hatta, tersini zorlayanlara karşı bir tepki de vardır:

İkinci dünya savaşı sırasında, Nazi ırkçılığının başka ülkeleri de etkilediği yıllarda Brezilya'da iş yapan bir Alman firması, getir-götür işlerine bakacak on beş yaşlarında bir çocuk bulmak için gazeteye bir 'çalışan aranıyor' duyurusu vermiş. Duyurunun altında da özellikle belirtilmiş, yalnızca akderili olanlar gelsin diye. Brezilya, apaktan kapkaraya değişen renkte insanların birlikte yaşadığı bir toplum. Böyle bir ayırım, orada böylesine açık açık hiç görülmemiş daha önce. Duyurunun gazetede çıktığının ertesi günü, firmanın kapısında binlerce üniversite öğrencisi toplanmış ve savsözlerle firmayı kınadıklarını göstermişler. Sonra, firma kapılarını açtığında, içeriye iş başvurusu için karaderili bir çocuk göndermişler. Başvuru reddedilip çocuk dışarıya atılınca da, öğrenciler içeri girip ortalığı kırıp dökmeye hazırlanıyorlarmış ki polis gelip onlara engel olmuş. Buraya kadar her şey anlaşılır durumda. ırkçıların tutumu da, öğrencilerinki de... Böyle ırkçı sapıklıklara en çabuk biçimde, saplantıları en az olanların, yani eğitilmiş gençlerin, tepki göstermesi doğal. Örgütlü bir toplumda, şiddet gösterilerine polisin engel olmaya çalışması da doğal... Ama sonra... Sonra öğrenci temsilcileri polisle görüşüp Alman firmasının yaptığı bu

akıl almaz işi, ırk ayrımı saçmalığını anlatmışlar. Ve polis geriye çekilip öğrencilerin firmaya girerek ortalığı kırıp dökmesini bir kıydan izlemiş. Bu olayı her anımsadığımda gülümserim. Polisin insanca davranışını...

Belki biraz abartma varsa da İkinci Dünya Savaşından kalan Irkçılık lanetli bir bakış açısidir. Karışık olan ya da olmayan toplumların buna karşı direnmesi de doğaldır. Birleşik Devletler’de, biliyorsunuz, ırk ayrımı uygulaması çok acılı olaylar yarattı. Güneşin az değdiği deriyle, çok değdiği derinin altında, başka, düşünsel ayrılıklar da sanki varmış varsayımı yüzünden çok acılar çekildi, çok kan aktı geçmişte. Artık çoğu ülkede en azından kâğıt üzerinde eşitlik sağlandı. Ama bunun yaşantıya yansması ağır giden bir süreç. Bunu bilen Amerikalı bir zenci yazar (adı şimdi aklıma gelmedi), böylesi değişimlerin çok uzun bir süreç olduğunu düşünerek şöyle yazmış: “Ülkemizde ırk ayrımı, ilk karaderili çiftin girmesiyle başladı ve ancak son akderili çiftin çıkmasıyla sona erecek.” Yani Amerikan toplumu tam olarak melezleşince...

Karamsar bir bakış açısı ama gerçekçi de. Ancak o zaman kişiler belki tam sağlıklı seçim yapabilecekler. Saç biçimi, deri rengi, gövde ölçüleri gibi göze görünen ayrılıklara değil de kişilik, huy, zekâ, kültür gibi derinlere dalınca bulunabilenlere göre birbirlerini seçecekler. İnsana yakışan da budur.

Kedilere dönersek... Benzerleri seçerek yeni kedi cinsleri üretmenin, dirimsel (biyolojik) sakıncaları da olabilir. Üretilen kimi kedi cinslerinde hastalıklara karşı dayanıksızlık, saldırganlık gibi olumsuz özellikler görülmüş ve uluslararası örgütlenmeler bu kedi cinslerini tescil etmeyip üretilmelerini engellemiş. Bunun dışında, bizim sıradan tekirlerin yüz güzelliğine, Siyam kedilerinin sakinliğine ve sevecenliğine sahip, üstüne üstlük, Bengal kaplanı gibi kürkü olan bir kediye kim istemez?

İnsanları, toplumsal erkin seçmeli üretmesine gelince... Bunu toplumsal düzlemde denemek isteyen sapık siyasal önderler yetiştirdi insanlık. Şimdi onların çirkin adlarını unutmaya çalışıyoruz hepimiz. Eş seçmeyi kişisel düzlemde bırakalım, insansoyu da bunun sonunda nereye gidecekse gitsin. Bu yer, cehennemin dibi de olsa, kendi seçmemizdir deyip kuzu kuzu dalarız alevlere.



$$5 + 5 + 5 = 550$$

**Tek bir çizgi ekleyerek nasıl doğru
bir eşitlik yapabiliriz?**

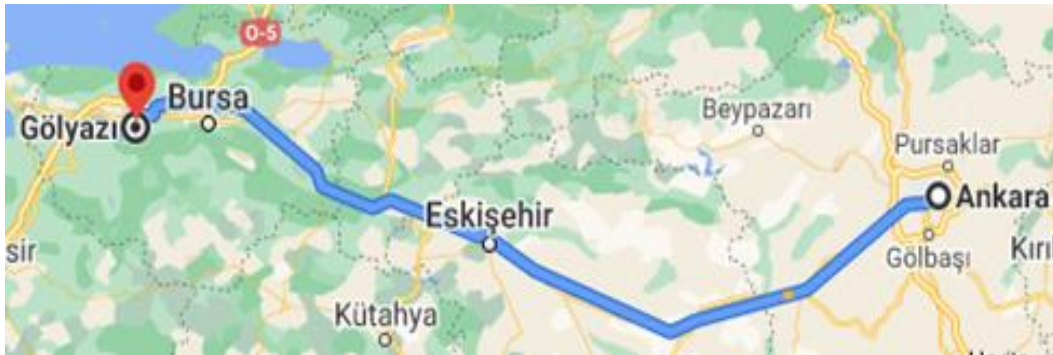
(Çözümü gelecek sayıda. Çok düşünmek gerek)

Tacettin Teymur – Çiğdemim Fotoğraf Topluluğu

Gölyazı, Bursa'nın en zengin antik yerleşim yerlerinden biridir. Derin bir yarımada'nın üzerinde kurulan Gölyazı'nın tarihi M.Ö. 6. yüzyıla dek uzanır. Yazılı kaynaklardan edinilen bilgilere göre; Gölyazı'nın antik adı, bugün Orhaneli Çayı (Kocaçay) dediğimiz antik Ryndacus ırmağından kaynaklanan "Apollonia ad Rhyndacum"dur. Apollonia eski çağların Işık Tanrısı idi. Antik çağlarda Anadolu'da kurulmuş "Apollonia" adlı dokuz kent olduğu bilinir. Bu adın diğer kentlerden ayrılabilmesi, için Apolyont (Uluabat) gölünü besleyen Aizonai (Çavdarhisar) çevresinden çıkan Rhyndacus denilen ırmağa atfen konduğu kaynaklarda belirtilir.



Eski bir Rum köyü olan ve bugün daha çok mübadele ile Selanik'ten göç edenlerin yaşadığı Gölyazı, Osmanlı döneminde Türklerle Rumların bir arada yaşadığı ve Rumların çoğunlukta olduğu bir yerleşim merkeziydi. 1924 yılında mübadele anlaşması ile gelen Türk göçmenler, Gölyazı ve çevresi ile uyum sağlamışlar.





Fotoğraf çekimi için uygun yerlerden biri olduğu için fotoğraf gezilerinde her sene programa aldığımız yerlerden birisi Gölyazı.

Geceden yola çıktığımız için önce birkaç yere uğrayıp öğleden sonra Gölyazı ya gidip genellikle gün batımına kadar orada bekleriz. Gün batımı gerçekten nefis olur





Gölyazı halkının geçim kaynağı tarım, balıkçılık ve turizmdir. Gölde turna, sazan ve köylüler tarafından “Feki” adı verilen küçük bir balık türü yaşar. Uluabat’ın simgesi olan kerevit ise bölge halkının geçim kaynağı olmaktan çoktan çıkarak anılardaki yerini almış durumdadır.



Köye girişte sol yanda kalan tepenin arkasında antik bir kent var. Bölge, tamamen SİT alanından oluşuyor. Köy meydanında cami, kahve ve “Ağlayan Çınar” adıyla da bilinen bir anıt çınar yer alıyor.



İlkbaharda gölün yükselmesiyle su içinde kalan ağaçlar, yine bu sularda süzülen ördekler, çoğu zaman gölü kaplayan sis, sazlık bölgeler, sandallarında avlanan balıkçı kadınlar,





Bursa'dan 42 kilometre uzaklıkta, Bursa-İzmir karayolunun 37'inci kilometresinden güneye saptığınızda, yol sizi Uluabat Gölü'ne götürüyor. Bursa'dan İzmir istikametine giderken Uluabat Gölü'nü gördükten 5 kilometre kadar sonra Gölyazı tabelasını görürsünüz. Bu tabelayı görünce, sola dönerek zeytin ağaçlarıyla çevrili güzel bir yoldan 5 kilometre gittiğinizde, Gölyazı Köyü'nün girişine ulaşırsınız.



Çekimleri bitirip çınar altında çayımızı içtikten sonra her zamanki gibi güzel fotoğraflar ve tatlı bir yorgunlukla dönüş yoluna çıkıyoruz ...

DÜNDEN BUGÜNE ANKARA

Kızılay Meydanı

1930'LU
YILLAR



2019





İşkent Sitesinden Atrium İş Merkezini gösteren bir kış manzarası

Fotoğraflar: Deniz GÜR

* Eski Çiğdem Mahallesi fotoğraflarınızı bizimle paylaşırsanız seviniriz.

Beyhan ŞENYÜZ– Bilim Apt.

Merhaba henüz üç aylık erkek bir köpeğim. Yeşil gözlü, küçük kulaklı ve çok sevimliyim. Ocak ayı içinde mahalledeki Şirindere denilen bölgede doğdum. Annem bizi boşalan kulübelerin birinde dünyaya getirmişti.

Hepinizin bildiği gibi benim doğduğum bölgede oturanlar orayı boşaltıp gittiler. Onlar gittikten sonra belediyede çalışan amcalar kocaman arabalarla gelip orayı temizlemeye ve düzenlemeye başladılar. Ama çok gürültü yapıyorlardı. Annem bizi güvenli bir yere götürmek istedi. Kardeşlerimi tek tek taşıdı. Ben en sona kalmıştım. Beni de gelip alacaktı ama gelmedi. Onu çok bekledim. Tek başıma kalmıştım. Bir köşeye saklandım. Hava kararmış karnım da acıkmıştı. Çok ağladım ama sesimi duyan olmadı.

Ertesi sabah çöplerin arasında annemi ve kardeşlerimi ararken bir abla gördüm, o da beni görmüştü. Beni kucağına aldı, güzel sözler söyledi, beni sevdi. Bu ablanın

çok iyi yürekli bir abla olduğunu hemen anladım. Sonradan öğrendiğime göre adı Gökçen olan ablayı mahalledeki bütün patililer tanımış. Onun kucağında kendimi mutlu hissettim.

Gökçen abla beni aldı ve benim gibi yeni doğmuş başka yavruların yanına götürüp bıraktı. Hepimize mama verdi. Karnım doymuştu. Arkadaşlarım vardı, mutluydum.

Şirindere'den gidenler bölgeyi terk ederken köpeklerini bırakıp gitmişler. Onların aç kalmaması ve mahalle sakinlerine rahatsızlık vermemeleri için Mahalle Muhtarı Hasan Hüseyin Amca, Çiğdem Derneği Başkanı Fatih Abi, pati dostları ve belediye elele vererek bir proje başlatmışlar. Bu proje devam ederken her gün besleme yapmak için bölgeye geldikçe beni de sevmeyi ihmal etmiyorlardı. Yeni arkadaşlarım rahatsızlanıp birer birer melek oldular. Yine tek kalmıştım.

Bir gün Fatih Abi bana "Haydi gidiyoruz" dedi. Kucağına aldı. Arabaya bindik. Beni derneğin bahçesine getirdi. Beni gören herkes çok mutlu olmuştu. Ben artık başlatılan projenin maskotu olmuştum. Beyhan Teyze bana yuva, Hilal abla yuvanın içine yatak hediye etti. Beni merak edip görmeye gelenler mutlaka bana hediye getiriyordu. Nilgün Abla yağmurluk bile dikti bana.

Her geçen gün hayranlarımın sayısı biraz daha artıyor. Bu arada ben de büyüyorum. Büyüdükçe daha da yakışıklı oluyorum. Mahalledeki çocuklar gelince onlarla koşmaca oynuyoruz. Gelirken bana oyuncak da getiriyorlar. Ben koşmak oynamak istiyorum. Geçen gün bilmeden bir yaramazlık yaptım. Bana kızdılar ama çok haklıydılar. Bilmeden etrafa zarar vermişim.

Bir daha yapmayacağıma söz verdim anlaştık.

Ben çok şanslı bir köpeğim. Herkes beni çok seviyor. Sizlerden tek bir isteğim var. Bütün canlıları sevin. Onlara güzel davranın. Beni de unutmayın, sık sık ziyaretime gelin olur mu?

SİZİN KÖPÜK'ÜNÜZ





Trakya'daki Balkan göçmenleri Batı Trakya yani Selanik ve Kavala gibi Yunanistan'a bağlı topraklardan, Makedonya, Arnavutluk, Bulgaristan ve Romanya'dan gelen insan guruplarıdır. Bu muhacirlar Balkan savaşı ve Cumhuriyet sonrası muadil olarak Trakya topraklarına gelmişlerdir. Romanya'dan gelenler önce Kırım'dan Romanya'ya sonrada Türkiye'ye gelmişlerdir.

Tekirdağ Köftesi, Ciğer Sarma, Tepside Et, Çömlek Kebabı, tatlı olarak Kaymacina en ünlü olanlardır. Ayrıca Balkan coğrafyasında hayvancılık çok yapıldığı için peynir ve süt ürünleriyle yapılan meze ve tatlılar çok sevilmektedir. Kırsal kesimde yaşayan çok insanımız toprak ürünleri olarak tahıl yetiştirmişler, bir kısmını da yetiştirdikleri hayvanlar için kullanmışlardır.

Üsküp ve Ohri'deki gezilerimizde yemekte önce sofraya peynir tabağın ikram edilmektedir. Sonrasında ise ana yemek olarak peynirli köfte servis edilmektedir. Peynirler bana ve diğer tur arkadaşlarımıza da çok tuzlu gelmişti. Trakya'da et fırında ve pilavla veya patatesli sulu olarak yapılırken Makedonya'da fırında sade et gelmektedir. Peynir ürünleri bol olunca ekşimikten börek yapılmakta ve bazı zamanlar ise biber ile ekşimik bir arada çok güzel kahvaltılık olmaktadır. Annem bir defasında süt kesilince evde fazla kalan dolmabiberleri kızartmış maydanoz kattığı lor peynirini bu dolmalara doldurmuştu. Kahvaltıda harika bir yemek olmuştu.



Trakya'da yaşayan Makedon ve Arnavut göçmenleri kıymalı kol böreği, ıspanak böreği ve pırasa böreğini çok yaparlar ve yemesini severler. Eskiden benim küçüklüğümde mahalle fırınlarına verirdik pişmesi için en büyük çocuk olarak ben giderdim almaya sofraya sarardım. Herkes görüp özenmesin diye. Haftada birkaç defa yapınca herkes sorardı. Bir de eskiden okullarda beslenme saati vardı. İlkokul Öğretmenim ilk olarak benden başlardı. Çünkü annemin meşhur kol arnavut böreğini çok beğenirdi.

İspanak böreğini annem peçka dediğimiz mutfak fırınında pişirir babamın istediği çiğ biberi içine koyardı. Evin en çok sevilen yemekleri pırasa ve ıspanak börekleri, biber ezmesi, patlıcan ve biber közlenerek yapılan manci dediğimiz salata gibi yenen bir tür yemeklerdi. Evler bahçeli olduğu için akşam bahçede çay ile kahvaltı yapmak babamın ve bizim hoşumuza giderdi. Bahçede pikap eşliğinde müzik dinlerdik.

Kaymacina süt ve yumurta ile yapılan bir tatlıdır. Tekirdağ köftesi ilk olarak Hayrabolu ilçesine bağlı Hacıköyde yapılmıştır. Fakat Hacıköylüler de Bulgaristan göçmeni olduklarından köfte bir Balkan yemeğidir.



BEYAZ ÇİKOLATALI BROWNIE

- 2 adet yumurta
- 1 bardaktan 1 parmak eksik toz şeker (200 ml'lik bardak)
- 50 gr eritilmiş tereyağı veya margarin
- 1 yemek kaşığı ayçiçek yağı
- ¾ su bardağı un (200 ml'lik bardak)
- Yarım su bardağı kakao
- 1 paket vanilin
- 1 fiske tuz
- 1 blok beyaz çikolata

Eritilmiş tereyağı ve ayçiçek yağını karıştırma kabının içerisine dökün. Ardından 2 adet yumurtayı ekleyerek açık bir renk alana kadar çırpma teli ile çırpın. Unu, kakaoyu, 1 fiske tuzu ve şekerli vanilini 2 seferde ekleyin. Parlak homojen bir karışım olana

dek karıştırın. Yağlı kağıt serili ısıya dayanıklı fırın kabınıza karışımın yarısını dökün. Üzerine blok beyaz çikolatayı koyup geriye kalan brownie karışımını da dökün. Önceden ısıtılmış 160 derece fırında 25-30 dk kontrollü pişirin. Afiyet olsun.



Bağışlamak, menekşenin kendisini ezen topuğa kokusunu bulaştırmasıdır..
Mark Twain

YABANCI	TÜRKÇE	YABANCI	TÜRKÇE
ajitasyon	kışkırtma	motto	savdeyiş
ambiyance	hava, ortam	okside	paslanmış, paslandırılmış
ampirik	deneysel	optimum	uygun değer, en uygunu
çekap	sağlık yoklaması	periyodik	aralıklı, dönemsel
dijital	sayısal	polifonik	çoksesli
fiks	değişmez	retrospektif	dünden bugüne
formal	örgün, biçimsel	sensör	algılayıcı
granül	tanecik	seküler/laik	dinden bağımsız

(*) Prof. Dr. Kaya Türkay, *Yeni Özleştirme Kılavuzu* (İstanbul, Kırmızı Kedi, 2016)

(**) Ali Püsküllüoğlu, *Türkçedeki Yabancı Sözcükler Sözlüğü* (Ankara, Arkadaş Yayınevi, 1997)

Yanlış yazılan Türkçe Sözcükler

YANLIŞ	DOĞRU	YANLIŞ	DOĞRU
hergün	her gün	akşam üstü	akşamüstü
heryer	her yer	suç üstü	suçüstü
herşey	her şey	ayak üstü	ayaküstü
herhangibiri	herhangi biri	terketmek	terk etmek
herbiri	her biri	ayırdetmek	ayirt etmek
birgün	bir gün	farketmek	fark etmek
bir kaç	birkaç	haketmek	hak etmek
bir çok	birçok	vaz geçmek	vazgeçmek
hiç bir	hiçbir	baş vurmak	başvurmak
pekçok	pek çok	ön görmek	öngörmek
pekaz	pek az	var saymak	varsaymak
arasıra	ara sıra	ve ya	veya
yanısıra	yanı sıra	yada	ya da

Aynı ev içerisinde yaşayan ebeveyn ve çocuklar arasında, çocukların artık ergenliğe adım atmalarından sonra artan çatışmalar her ev içinde artık gözlenebilir hâle geldi. Bunun nedenleri her hanenin kendi içerisinde yaşadığı ve kendi aralarında paylaştıkları kişisel konular olarak ele alınabileceği gibi, ebeveyn ve çocuk arasında gelişen iletişimin de etkisi söz konusudur. Mesela, çocuklar artık büyümeye başladıkları andan itibaren yavaş yavaş özgürlüklerini aramaya ve kendi kararları doğrultusunda yaşamak için bolca çaba sarf etmeye başladılar. Yani, aslında bebeklik döneminde görülen ve kimsenin elini tutmadan yürümek isteyen o anıyla benzer amacı taşıyan, fakat görünürde farklı yollar seçen biri olup çıkabilirler bu ergenlik zamanlarında. Bu durum için söylenebilecek çok şey olsa da, aile içindeki iletişimi çözebilmek adına ebeveynlik stilleri ve onların çocuklarla iletişiminde neden oldukları etkilerden bahsetmek, bu geniş konuyu ele almak için iyi bir başlangıç olacaktır.

Anne-baba ve çocuk arasında gelişebilecek dört farklı ebeveynlik biçiminden söz edilir. Bunları, ev içinde görülmesi durumunda çatışma yapabilecek iletişim yönteminden, ev içerisinde ebeveyn ve çocuk arasındaki sağlıklı iletişime neden olacak yöntemlere doğru sıralamak gerekirse: İhmalkâr, otoriter, izin verici ve demokratik ebeveyn türleri olarak sınıflandırılabilir.

İhmalkâr ebeveynlik biçimi; kısaca anne ve babanın, çocuğun hem fiziksel hem de duygusal ihtiyaçlarına karşılık vermemesi / verememesi durumudur. Bu durumda tahmin edilebileceği gibi iki taraf arasında iletişim zayıf olacak ve iki tarafın da birbirinden bu yönde (duygusal ve fiziksel olarak) bir beklentisi olamayacaktır.

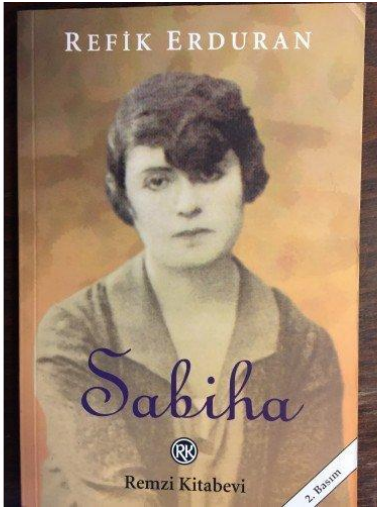
Otoriter ebeveynlik biçimi, ihmalkâr ebeveynlikten farklı olarak, çocuğun çoğu dileğine yetişme isteğidir fakat bunları ebeveynlerin sıkı kontrolü altında gerçekleştirme çabası vardır. Çocuğa söz hakkı çok fazla tanınmaz, onun için alınan kararlara soru yönelttiği zaman da bu sorular cevapsız kalır.

İzin verici ebeveynlik biçiminin, otoriter ebeveynlik kadar zararlı olduğunu söylenebilir çünkü çocuğa yaklaşım her zaman için istenileni vermek yönündedir. Çocuğun istekleri için çocuğa bu konular ve durumlar hakkında ne düşündüğünün sorulmamasının yanlış olması gibi, çocuğun isteklerinin çok fazla ön plana konması ve her istenilen veya dillendirilen şeyin de yapılmaya çalışılması yanlıştır.

Demokratik ebeveynlik biçimi sıralananlar arasında en etkili ve iki tarafı da mutlu edecek bir modeldir. Çünkü bu modelde, diğerlerinde görülen ihmal yerine çocuğun ihtiyaçlarına kulak verme vardır. Bu ihtiyaçları da karşılamak adına yine diğer iki biçimde görüldüğü gibi ya çok serbest bırakma ya da çok sıkı bir konumda çocuğu yönlendirme yoktur. Eğer anne-baba ve çocuk arasında geliştirilmek istenen iletişim her zaman bahsedilen 'arkadaşça' davranış şeklinde ilerlerse, bu sefer anne ve babanın çocuğun hayatı üzerine dahiliyeti ve iletişimi en fazla bir arkadaş düzeyinde olabilir.

Yine bunun zıddı bir durum ele alınırsa ve 'çocuk, bizim onun ebeveynleri olduğumuzu fark etmeli' şeklinde sert ve ödül-ceza sistemine bağlı bir ilişki gelişirse iki taraf arasında çocuğu belli durumlarda tedirgin eden bir iletişim oluşur. Burada da çocuğun kendi hayatı ve kendi tercihleri için ona bırakılan şans ve seçenekler azalır. Oysa ki demokratik stilde anne-baba çocuğun ihtiyaçlarının üstüne eğilir, fakat bunu yaparken belirli, çocuk için anne-baba tarafından iyi olduğu düşünülen kurallar çocukla beraber konur; anne-baba bazı konularda önceden bir karar sahibiyse, bu çocuğa nedenleri ve sonuçlarıyla açıklanır, çocuğun bunu anlaması sağlanır.

Bütün hayatını anne ve babasıyla geçirmiş olan ergen bir gencin, hem sorumluluklarını bilebilmesi hem de hayatında karşılaşacağı sorunlar karşısında kendine güvenli, kendi içerisinde de aileden gelen çatışmaları taşımayacak bir birey olması önemlidir. Ergenlik dönemine giren çocuklar bu adımları gerçekleştirmenin öneminin yaş itibarıyla daha fazla farkında oldukları için farklı stillerdeki ebeveynlerle çatışma yaşamaları normaldir. Eğer iki tarafın da birbirini dinlediği ve anladığı bir ortam sağlanırsa, ev içerisindeki iletişim de güçlenecek ve mutluluk sağlanacaktır.



Refik Erduran kimdir? Aklıma hemen Nazım Hikmet'in Rusya'ya gitmesine yardım eden ve bu konuda hapislerde çürümesini önleyen, elini veren kişidir. Refik Erduran'ın "Sabiha" kitabını tanıtalım. Sabiha; Selanik'te doğdu, İspanya'nın yobaz Katolik yönetimi tarafından kovulan Osmanlıya sığınan Yahudi ailelerindedir. Sonradan Ailesi Müslüman olmuştur. Dönme tabir edilenlerdendir. Babası Nazmi Efendi, annesi Atiye Hanımdır. O dönem yani 15. yüzyıl sonlarında Osmanlı'nın II. Beyazıt zamanında kabul ettikleri sığınmacılar İstanbul, İzmir ve ağırlıklı olarak Selanik'e yerleştiler.

Birçok kitaplarda okuduğumuz gibi dönmeleler dışarıya kız vermediler. Kendi içlerine kapanık yaşadılar. Sabiha bir Türk ile evlenen ilk dönme oldu. Zekeriya Makedonya Üsküplü zengin bir ailenin oğluydu.

İstanbul'da ve Ankara'da Osmanlı'nın son dönemlerinde ve Cumhuriyetin ilk yıllarında çalıştılar. İsmet Paşa Cumhurbaşkanı olduğu dönem onun tayin ettiği Başbakanlarla çalıştılar. O dönemin önemli yazarlarıyla dergi ve gazete yazıları yazdılar. Hamdullah Suphi, Reşat Nuri, Peyami Sefa, Aziz Nesin, Nazım Hikmet, Sebahattin Ali, Burhan Felek gibi kişilerle arkadaşlık ettiler.

Daha sonraki yıllarda "Resimli Ay" dergisi çıkardılar ve çok sevildi. Kapışıldı, yönetim bir kaç defa kapatmasına rağmen yayın hayatı bir süre sürdü. Yunus Nadi'yle "Hayat Ansiklopedisi-ni" hazırladılar.

Şükrü Saraçoğlu hükümeti sanki Almanya ve Hitler'e sempati duyuyordu. Söylemlerinden bunu hisseden Sabiha Paris'te yazdığı yazılarla tepki veriyordu. İçişleri bakanı Şükrü Kaya verilen tepkilere kızıyordu. Tan gazetesindeki Sabiha'nın yazılarına en çok basının kodamanları tepki veriyordu. Falih Rıfkı, Necmettin Sadak, Hüseyin Cahit ve Bülent Ecevit'in babası Fahri Ecevit en çok tepki verenlerdendi. Paris'te Sabiha ve Zekeriya Sertel'i ziyaret eden bir Alman bayan gazetecinin "Almanya'dan ayrılmadan Dr. Goebbel'le görüştüm. Size mesaj gönderdi. 'Bir gün elime geçerse o kadının dilini keseceğim' diyor" sözü üzerine Sabiha "Bir mesaj da benden Dilim kesilinceye kadar dilimi faşizmle savaşmak için kullanacağım." karşılığını verir.

Bu arada Sabiha kızı Yıldız ile Bursa hapisanesindeki Nazım Hikmet'i ziyaret etti. Sabiha'nın en sevdiği kişi Nazım'dı. Şairini yalnız bırakmıştı çok zamandan beri.

Türk solunu sarsan asıl darbe hiç beklemediği bir yönden geldi. Stalin Türkiye'den Kars, Ardahan ve Artvin'i istedi. Manyakça bu davranıştı. Atatürk ve Lenin anlaşarak çizmişlerdi sınırlarımızı. Yıllarca bu olay tepki aldı ve faşist Stalin'in davranışı sola karşı kullanıldı. Moskof düşmanlığı hortladı ve Sovyetler Birliği dağıldığı halde hala devam etmektedir. Stalin silik bir kişilik iken komite Troçki'yi seçmeyerek dünyanın düzenine taş koydu. Stalin zamanında öldürülen kişi sayısı Hitler'in öldürdüklerini aştı.

Kütüphane No; 30250 Yerli Yazı

Komşularımızın her birine güler yüzlü davranabilirsek, toplumun huzuru için de adım atmış oluruz.



ÇİĞDEM MAHALLESİ MUHTARLIK

ÇALIŞMA RAPORU

Sevgili komşularımız,

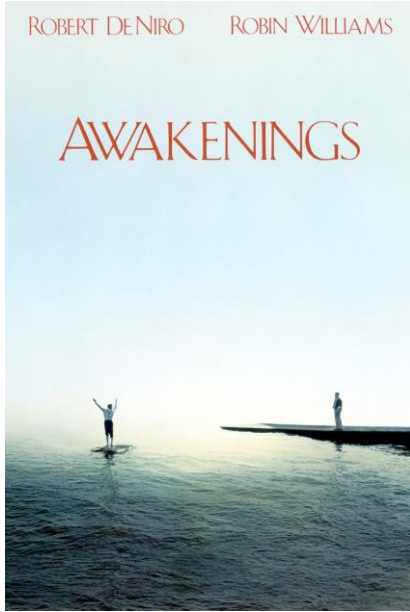
57.raporumuzda mahallemizde yapılan ve yapımı devam eden çalışmalar ve yaptığımız görüşmeler hakkında bilgileri sizlerle paylaşıyoruz.

1. Can Yücel Park'ında geçen yıldan kalan yıpranmış ve kırılmış alanlar, resimleyerek göndermemiz üzerine Çankaya Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü ekipleri tarafından onarılmıştır. Çalışmalarından dolayı Çankaya Belediyesi ekiplerine teşekkür ederiz.
2. Meral-Yaman Okay Parkı'nın uzun zamandır çalışmayan aydınlatma direkleri çalıştırılmıştır.
3. Gül Parkı'nın bütün onarımları ve kapalı çardakların bakımları Büyükşehir Belediyesi ekipleri tarafından yapılarak komşularımızın kullanımına hazır hale getirilmiştir. Kapanma nedeni ile şu anda çok kullanılsa bile, kapanma sonrası bol bol kullanmak dileğiyle Büyükşehir Belediyesi ekiplerine teşekkür ederiz.
4. Gül Parkı devamı olan koruluk alanda Büyükşehir Belediyesi yeni bir düzenleme yapmaya başlamıştır.
5. Çiğdemim Derneği genel kuruluna katıldık ve yeniden dernek yönetimine seçildim. Arkadaşlarımıza desteklerinden dolayı teşekkür ederiz.
6. Kaymakamlık tarafından muhtarlığımıza dağıtılması için otuz çuval patates bırakılmıştı. Verilen listeye göre ihtiyaç sahiplerine teslim edilmiştir.
7. Ramazan nedeni ile Çankaya Belediye Başkanı Sayın Alper Taşdelen tarafından gönderilen 20 paket ramazan kolisi ve 2 adet alışveriş çeki ihtiyaç sahiplerine verilmiştir.
8. Bazı komşularımız tarafından ihtiyaç sahiplerine verilmek üzere muhtarlığımıza bırakılan paketler yine ihtiyaç sahiplerine verilmiştir. Kimi komşularımız da kendileri vermek istedikleri için bu kişileri buluşturarak yardımlarını iletmeleri sağlanmıştır.
9. Yeni kapanma dönemi ile ilgili kaymakamlık tarafından muhtarlığımıza gönderilen bütün bilgileri önce bina yöneticileriyle sonra da bizde mail adresi olan komşularımızla paylaşmaya devam ediyoruz. Bina yöneticisi olan ve muhtarlığımız tarafından bilinmeyen veya yeni olan komşularımız telefonlarını bildirirlerse onları da whatsapp grubuna dahil edebiliriz.

Emeğin, emekçilerin ve dayanışmanın günü olan 1 Mayıs kutlu olsun. Tüm annelerimizin anneler gününü ayrıca tüm gençlerimizin 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramını da kutluyoruz. Mayıs ayında doğan komşularımıza sevdikleri ile birlikte sağlık ve mutluluklar dileriz.

Çiğdem Mahallesi Muhtarı

Hasan Hüseyin Aslan



AWAKENINGS (UYANIŞ)

Yapım yılı 1990 olan *Uyanış* filmi, yönetmenliğini Penny Marshall'ın üstlendiği ve Robin Williams ile Robert De Niro'nun başrollerde olduğu 121 dakikalık bir dram/eser uyarlamasıdır. Vizyona girdiği ülkelerde yaş sınırı 13 olarak belirlenmiştir. Filmin konusundan kısaca bahsedilecek olunursa, bir bilim insanı olan Malcolm Sayer (Robin Williams) bir akıl hastanesine araştırmacı olarak başvurur fakat doktor eksikliğinden dolayı çok az tecrübesi olmasına rağmen ona bir doktor olarak çalışması söylenir. Bu akıl hastanesinde çalışırken, tamamen komada gibi yaşayan, konuşamayan veya tepki veremeyen ve hatta zor hareket eden bir grup hastayı incelemeye başlar. Bu hastalardan tüm hastane personelleri ümitlerini kesmiştir ve onlar için hiç çaba harcamazlar. Fakat önceliği canlıları incelemek olan Malcolm Sayer, onlarda çok

ilginç bir durum gözler. Refleks olarak adlandırılabilir (ki diğer doktorlar bu şekilde yorumlayıp ciddiye almazlar) bir grup davranışları bu hastalar sergilemektedir. Bu ipucundan yola çıkarak Malcolm Sayer, hastaneye çocuk yaşta yatırılmış bu hastalardan biri olan Leonard Lowe'un (Robert De Niro) önderliğinde onlara eski ve normal yaşamlarını geri vermek için çalışmalar yapmaya başlar.

Gerçek bir nöroloji uzmanı olan Oliver Sacks'ın anılarını ve bazı özel hastaları anlattığı kitaplarının birinden esinlenerek oluşturulmuş senaryosu ve iki önemli oyuncunun karakterlerini seyirciye birbirinden harika yöntemleriyle yansıtmalarıyla her saniyesini izlettirebilen, anlattığı konu bir yaşama tutunuş hikayesiyken yine de yumuşak tadını koruyabilen önemli bir film. Akıl hastanesinde olduğundan dolayı sürekli gözetim altında tutulması gereken Leonard Lowe'un hem özgürlüğü hem kendi özel yaşamı için harcadığı çaba ve yaşamının her saniyesi için mutluluk duyabildiği bu sahneler, izleyen herkesin yaşamın ne kadar özel oluşunu anlamasını tekrar tekrar sağlayacak düzeydedir. Leonard ve doktor Sayer'ın arkadaşlığı, bir insanın yaşamı tekrar *öğrenme* mücadelesi, karşılaşılan çok zorlu mücadeleler ve iki karakterin birbirinden hayat hakkında öğrendikleri şeylerin izleyiciye de bir şeyleri öğretebilme gücü bile filmi izlemek için birkaç temel noktayı oluşturuyor. Gerek görsel başarısı gerek oyuncuların hayranlık bırakan başarıları gerekse filmin gerçek bir hayat hikayesine bağlı olması yine, filmi kendi kategorisindeki filmlerin önüne atıyor.

THE DIG (KAZI)

Başrollerinde Ralph Fiennes, Carey Mulligan ve Lily James gibi isimlerin olduğu filmin yönetmenliğini Simon Stone yapmıştır. Yapım yılı 2021 olan ve izleyicilere farklı bir konunun penceresinden İkinci Dünya Savaşı'nın öncesini anlatabilen güzelce işlenmiş bir dönem filmi. Süresi 112 dakika. Savaşın öncesinde bile savaşa dair çarpıcı noktalara değinebilen bu filmin, ilginç başka bir özelliği var; fakat bunun için izleyici filmin sonunu beklemeli. Konusu özetle, arkeolojiye meraklı bir çiftte ait olan ve kazı/inceleme çalışmalarına da müsait olan bir arazide, eşinin ölmesinin ardından yine de arazisinde

kazı çalışmaları yapmak isteyen Edith Perry'nin (Carey Mulligan) usta bir kazıcı olduğu bilinen ve bölgedeki müzede çalışmakta olan Basil Brown'u (Ralph Fiennes) işe almasıyla başlar.

Farklı karakterlerin farklı özelliklere sahip olduğu filmde, her birinin yaklaşan bir savaşa karşı verdikleri yaşam mücadelesi ve bazı sahnelerin izleyiciye çok güzel bir şekilde yansıttığı savaş gerçeği filmin çarpıcı noktalarından biri. Genelde ortak bir tutkuya sahip olan bu insanların her birinin yaşamda başarmak ve kendi içlerinde aşmak istedikleri o dönüm noktalarıyla nasıl başa çıktıkları film boyu izleyiciyle beraber öğreniliyor. İzleyici, tüm karakterlerle ayrı bir birliktelik hissedebiliyor ve her karakterin içinde taşıdığı korku, çaresizlik ve bazen hayranlık duygusu tüm film boyu izleyenlerin yakasına yapışıyor. Filmdeki karakterlerin yaşadıkları bu zorlu hayat mücadelelerinin tek sebebinin savaş olmaması aslında filmin gerçek yaşamdaymışçasına hissettirebildiği zamanların temelini oluşturuyor. Başroldeki karakterlerin hayatlarında sergiledikleri başarılar, sahip oldukları cesaret ve hatta sadece kendi alanlarında olmayarak izleyiciye iletebildikleri alçakgönüllü bilgelikleri bu karakterlerin izleyenler tarafından daha fazla sevilmesini sağlıyor. Karakterlerin kendi aralarındaki konuşmalarından rahatlıkla çıkarılabilecek gelecek, geçmiş ve şimdiki zamanın sonsuzluğu hakkında ufak fakat düşündürücü anlara da sahip bir film. Arkeolojiye ilgi duymayan insanların bile merakla bir sonraki sahnede neler olacağını öğrenmek istemelerini de çok güzel bir şekilde sağlıyor. Konusu nedeniyle açık arazi görüntülerini ve geniş kazı alanını birçok açıdan sanatsal bir şekilde izleyici önüne sunmayı da başaran film, bu yıl içerisinde çıkan ve kesinlikle izlenmesi gereken yapımlardan biri.

*İki film hakkındaki tüm bilgiler, filmlerin IMDB hesaplarından alınmıştır.





Kayıt, Mix, Mastering: Umut Çetin

Birçok sanatçı tarafından seslendirilmiş fakat aslı Nesrin Sipahi'ye ait olan bu şarkıyı, bu kez farklı bir tarzda, normalde alışık olduğumuzdan daha yumuşak ve hafif notalarla Nilipek. adlı sanatçıdan dinliyoruz.

Söz-müzik: Gündoğdu Duran

Düzenleme: Nil İpek Hülal

Tuşlular: Nil İpek Hülal

Gitar: Can Aydınoğlu

Fotoğraf : Berkay Küçükbaşlar



Deniz Tekin- İzmir'de Bir Gün Batımı

Ankara'nın kendine has güzelliği ve yine kendine has havasının yanında, 4 dakikalığına dinleyenleri İzmir'e götürmeyi başarabilen şarkılardan birini seslendiren Deniz Tekin ile, günümüzün bir kısmında bulunduğumuz yerden uzaklaşıyoruz.

Söz, Müzik: Deniz Tekin

Fotoğraf: Deniz Tekin Kozakuluçka Albüm Kapağı



ÇİĞDEMİM DERNEĞİ EĞİTİM DESTEĞİ/BURS PROJESİ



**SİZLERİN KATKILARIYLA DEVAM EDEN PROJEMİZDE BU DÖNEM
4'Ü LİSE ÖĞRENCİSİ OLMAK ÜZERE 29 ÖĞRENCİYE 9 AY
BOYUNCA 250 LİRA DESTEK VERDİK.**

**PROJE KAPSAMINDA BUGÜNE KADAR 96 FARKLI GENCİMİZE
DESTEK OLDUK.**

**PROJEYE İSTEĞİNİZ ZAMANDA VE İSTEDİĞİNİZ
MİKTARDA DESTEK OLABİLİRSİNİZ.**

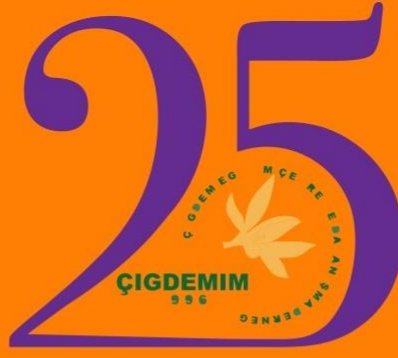
**Bağışlarınızı makbuz karşılığında derneğimize veya
T.İş Bankası Çukurambar Şubesinde bulunan dernek
hesabımıza gönderebilirsiniz.**

4379 – 0001560

TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

**Çiğdem Mah. 1551.Cadde No:14-A Çankaya-Ankara
Tel: 2852047 0530 6609583 www.cigdemim.org.tr**

GÜVEN VE
DESTEĞİNİZLE



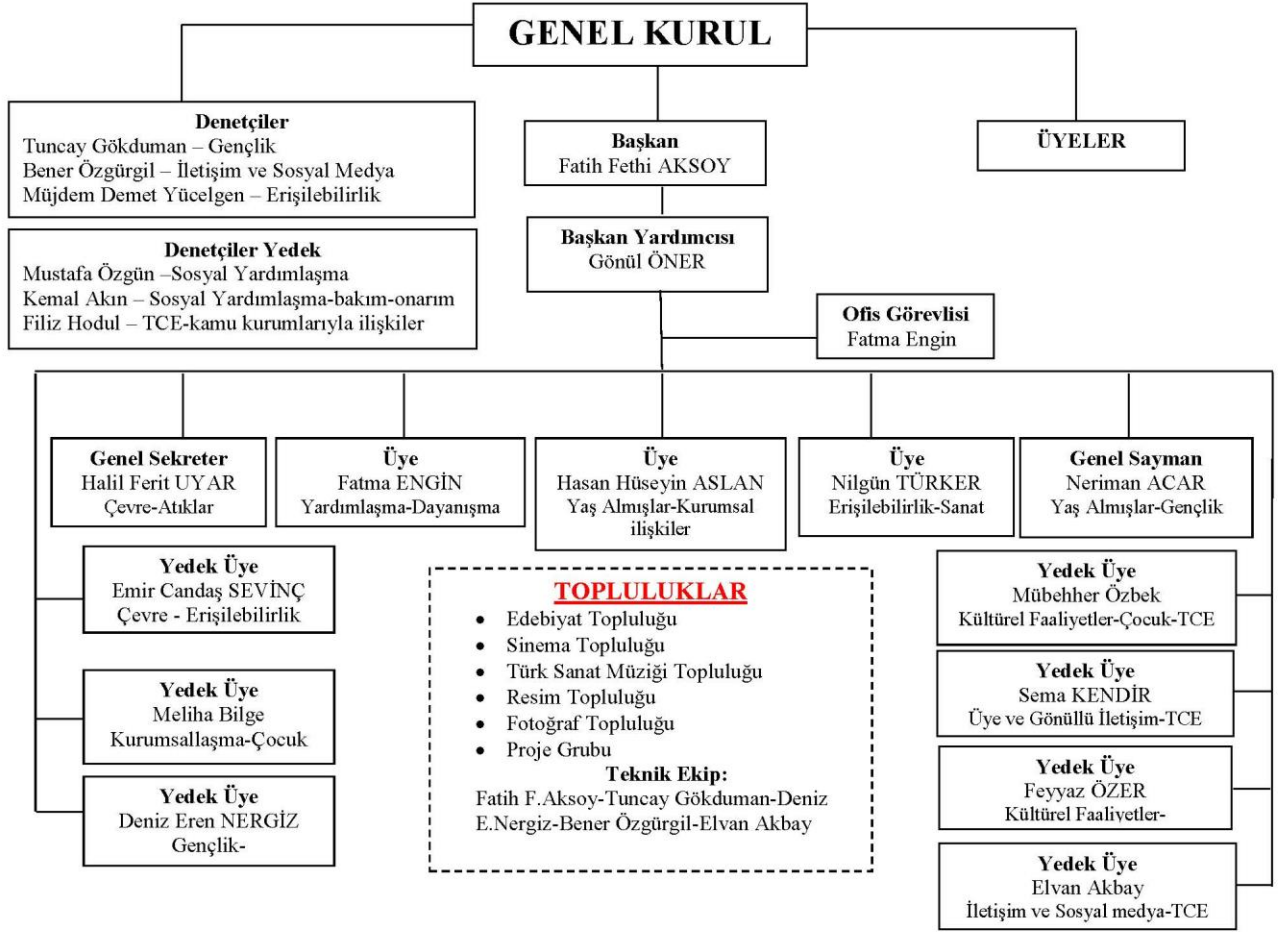
ÇEYREK ASIRDIR
BİRLİKDEYİZ

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

www.cigdemim.org.tr

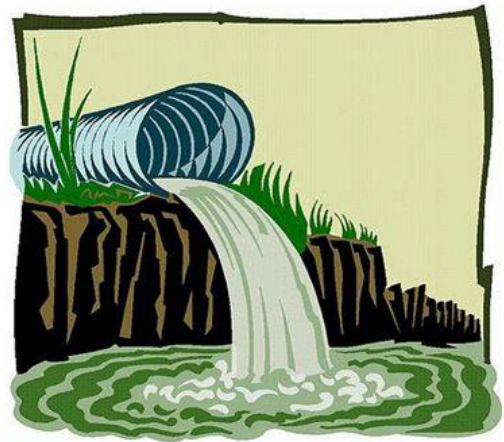


ÇİĞDEMİM DERNEĞİ ORGANİZASYON ŞEMASI – 2021



Bitkisel atık yağların zararları:

Bitkisel atık yağları, lavabolara döktüğümüz zaman,



Atık yağlar, evsel atık su kirliliğinin %25'ini oluşturur.



ÇİĞDEM EĞİTİM, ÇEVRE VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

MİSYON (ÖZ GÖREV)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak;
mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini
yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili
olmak.

VİZYON (ÜLKÜ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin
olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma
süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı
özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)
mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Değerlerimiz

Şeffaf: Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Ön yargısız: Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Siyasi partilere karşı tarafsız ve bağımsız: Dernek, farklı siyasi görüşlere saygılıdır, eşit mesafede durur.

Katılımcı: Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü: Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dahil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak.